

31997R2026

21.10.1997

EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA

L 288/1

NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 2026/97,**6. oktoober 1997,****kaitse kohta subsideeritud impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed**

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

ning GATTi VI, XVI ja XXIII artikli tõlgendamise ja kohaldamise kokkuleppest (subsiidiumide ja tasakaalustavate tollimaksude koodeks);

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 113,

võttes arvesse põllumajandusturu ühise korralduse eeskirju ja põllumajandussaadustest toodetud kaupade suhtes kohaldatavaid, asutamislepingu artikli 235 alusel kehtestatud eeskirju, eeskätt neid sätteid, mis võimaldavad kõrvale kalduda põhimõttest, et ühenduse välispiiril kohaldatavaid kaitsemeetmeid tohib asendada ainult nendes eeskirjades sätestatud meetmetega,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut ⁽¹⁾

ning arvestades, et:

(1) määrusega (EMÜ) nr 2423/88 ⁽²⁾ võttis nõukogu vastu ühised eeskirjad kaitse kohta dumpinguhinnaga või subsideeritud impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed;

(2) kõnealused eeskirjad võeti vastu kooskõlas olemasolevate rahvusvaheliste kohustustega, eelkõige nende kohustustega, mis tulenevad üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe ("GATT") VI artiklist, GATTi VI artikli rakendamist käsitlevast lepingust ("1979. aasta dumpinguvastane koodeks")

(3) mitmepoolsete kaubanduslääbirääkimiste Uruguay vooor lõpuleviimise tulemusena on asutatud Maailma Kaubandusorganisatsioon ("WTO");

(4) WTO asutamislepingu ("WTO lepingu") lisa 1 A, mis on kinnitatud otsusega 94/800/EÜ, ⁽³⁾ sisaldab muu hulgas 1994. aasta tolli- ja kaubanduskokkulepet ("GATT 1994"), põllumajanduslepingut ("põllumajandusleping"), GATT 1994 VI artikli rakendamise lepingut (edaspidi "1994. aasta dumpinguvastane leping") ning uut subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingut ("subsiidiumide leping");

(5) muutmaks ühenduse poolt vastavalt 1994. aasta dumpinguvastases lepingus ja subsiidiumide lepingus sätestatud eeskirjade kohaldamine läbipaistvamaks ja tõhusamaks, peetakse vajalikuks võtta vastu kaks eraldi määrust, milles sätestatakse piisavalt üksikasjalikult kummagi kaubanduse kaitseinstrumenti kohaldamise nõuded;

(6) seetõttu on kohane muuta uutest mitmepoolsetest eeskirjadest lähtudes ühenduse tasakaalustusmeetmete kohaldamist käsitlevaid eeskirju, muu hulgas menetluse algatamise korra ja sellele järgneva uurimise läbiviimise kohta, kaasa arvatud faktide tuvastamine ja käsitlemine, ajutiste meetmete kehtestamine, tasakaalustavate tollimaksude

⁽¹⁾ EÜT C 99, 26.3.1997, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 209, 2.8.1988, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 522/94 (EÜT L 66, 10.3.1994, lk 10).

⁽³⁾ EÜT L 336, 23.12.1994, lk 1.

kehtestamine ja kogumine, tasakaalustusmeetmete kehtivusaeg ja läbivaatamise ning tasakaalustusuuringutega seotud informatsiooni avalikustamine;

- (7) uutest lepingutest tulenevate muudatuste ulatust silmas pidades ning tagamaks uute eeskirjade piisavat ja läbipaistvat rakendamist, on kohane võtta uute lepingute keelekasutus võimalikult suurel määral üle ühenduse õigusaktidesse;
- (8) lisaks sellele näib soovitav selgitada piisavalt üksikasjalikult, millal loetakse subsidium olemasolevaks, milliste põhimõtete kohaselt see on tasakaalustatav (eriti, kas subsidium on konkreetselt antud) ning milliste kriteeriumide kohaselt tuleb tasakaalustatava subsidiumi summa arvutada;
- (9) subsidiumi olemasolu kindlaksmääramisel on vaja näidata, et valitsus või riigi territooriumil asuv mis tahes riigorgan on andnud rahalist toetust või et on saanud mingil kujul tulu või hinnatoetust GATT 1994 XVI artikli tähenduses ning et seeläbi on toetust saanud ettevõtte kasu saanud;
- (10) on vaja selgitada piisavalt üksikasjalikult, mis liiki subsidiumid ei ole tasakaalustatavad ja millist menetlust järgitakse, kui uurimise käigus tehakse kindlaks, et uuritav ettevõtte on saanud mittetasakaalustatavaid subsidiume;
- (11) subsidiumide lepingus on öeldud, et mittetasakaalustatavaid subsidiume käsitlevate sätete kohaldamine lõpetatakse viis aastat pärast WTO lepingu jõustumist, kui WTO liikmed neid vastastikusel kokkuleppel ei pikenda; seetõttu võib osutada vajalikuks käesolevat määrust vastavalt muuta, kui nimetatud sätete kehtivust sel viisil ei pikendata;
- (12) põllumajanduslepingu lisa 2 loetletud meetmed on mittetasakaalustatavad nimetatud lepingus sätestatud ulatuses;
- (13) soovitav on sätestada selged ja üksikasjalikud juhised tegurite kohta, mille alusel võib kindlaks teha, kas

subsideeritud import on põhjustanud või ähvardab põhjustada olulist kahju; näidates, et asjaomase impordi maht ja hinnatase on mõnele ühenduse tootmisharule kahju põhjustanud, tuleks pöörata tähelepanu teiste tegurite mõjule, eelkõige ühenduse turul valitsevale olukorrale;

- (14) soovitav on määratleda mõiste "ühenduse tootmisharu" ja sätestada, et eksportijatega seotud pooled võib sellisest tootmisharust välja jätta, ning määratleda mõiste "seotud"; samuti on vaja sätestada tasakaalustavate tollimaksude menetluse algatamine, mis toimub mõnes ühenduse piirkonnas olevate tootjate nimel, ning kehtestada suunised sellise piirkonna määratlemiseks;
- (15) on vaja sätestada, kes võib esitada kaebuse tasakaalustava tollimaksu kohta, millises ulatuses peaks ühenduse tootmisharu seda toetama ning millist informatsiooni tasakaalustavate subsidiumide, kahju ja põhjuslike seoste kohta peaks see kaebus sisaldama; samuti on otstarbekas määratleda menetlus kaebuste tagasilükkamiseks või menetluse algatamiseks;
- (16) on vaja sätestada, kuidas huvitatud pooltele teatada, millist informatsiooni ametiasutused nõuavad, ning neile peab andma piisava võimaluse esitada kõik asjakohased tõendid ja kaitsta oma huve; samuti on soovitav sätestada selgelt eeskirjad ja kord, mida tuleb järgida uurimise käigus, eelkõige eeskirjad, mille kohaselt huvitatud pooled peavad andma endast teada, esitama oma seisukohad ja esitama informatsiooni kindlaksmääratud tähtajaks, selleks et neid seisukohti ja seda informatsiooni arvesse võetaks; samuti on kohane ette näha tingimused, mille alusel huvitatud pool võib kätte saada teiste huvitatud poolte esitatud informatsiooni ja selle kohta arvamused esitada; samuti peaksid liikmesriigid ja komisjon informatsiooni kogumiseks koostööd tegema;
- (17) on vaja sätestada tingimused, mille alusel võib kehtestada ajutised tollimaksud, sealhulgas ka tingimused, mille kohaselt neid võib kehtestada kõige varem 60 päeva pärast

menetluse algatamist ning mitte hiljem kui üheksa kuud pärast seda; selliseid tollimakse võib komisjon kehtestada igal juhul üksnes neljaks kuuks;

(18) ajutiste või lõplike tollimaksude kehtestamise asemel on vaja määratleda tasakaalustatavate subsidiumide ja kahju kaotamise või hüvitamise kohustuste heakskiitmise kord; samuti on kohane ette näha kohustuste rikkumise või kohustustest taganemise tagajärjed ning et rikkumise kahtluse või vajaliku täiendava uurimise korral võib kehtestada ajutised tollimaksud; kohustuste heakskiitmisel tuleks erilist tähelepanu pöörata sellele, et kavandatavad kohustused ja nende täitmise tagamine ei tooks kaasa konkurent-sireeglite eiramist;

(19) on vaja ette näha, et olenemata sellest, kas püsimeetmed võetakse vastu või mitte, tuleks menetlus lõpetada üldjuhul 12 kuu jooksul ning ei mingil juhul hiljem kui 13 kuu jooksul alates uurimise alustamisest;

(20) uurimine või menetlus tuleks lõpetada, kui subsidiumi summa leitakse olevat *de minimis* või kui subsideeritud impordi maht või kahju on eelkõige arengumaadest pärit impordi puhul tühine, ning nimetatud kriteeriumid tuleks kindlaks määrata; kui tuleb kehtestada meetmed, on vaja sätestada uurimise lõpetamine ja ette näha, et meetmed oleksid väiksemad kui tasakaalustatav subsidium, kui selline väiksem summa korvab kahju, samuti on vaja määratleda meetod meetmete taseme arvutamiseks valikuuringu puhul;

(21) on vaja ette näha ajutiste tollimaksude tagasiulatuv sissenõudmine, kui seda peetakse kohaseks, ning määratleda asjaolud, mis võivad nõuda tollimaksude tagasiulatuvat kohaldamist, et kohaldatavaid püsimeetmeid mitte ohtu seada; samuti on vaja ette näha, et tollimakse võib kohaldada tagasiulatuvalt kohustuste rikkumise või neist taganemise korral;

(22) on vaja ette näha, et meetmed kaotavad kehtivuse viie aasta möödudes, välja arvatud juhul, kui nende läbivaatamine

näitab, et need peaksid edasi kehtima; samuti on vaja ette näha vahepealsed läbivaatamised või uurimised juhtudeks, mil on esitatud piisavalt tõendeid muutunud asjaolude kohta, et teha kindlaks, kas tasakaalustavate tollimaksude hüvitamine on õigustatud;

(23) kuigi subsidiumide leping ei sisalda sätteid tasakaalustusmeetmetest kõrvalehoidmise puhuks, on siin kõrvalehoidmise võimalus olemas, nii nagu dumpinguvastastest meetmetest kõrvalehoidmise puhul, ehkki mitte täpselt samamoodi; seetõttu näib olevat käesoleva määrusega kohane kehtestada kõrvalehoidmist takistav säte;

(24) on otstarbekas lubada tasakaalustusmeetmete peatamist, kui turutingimustes on toimunud ajutine muudatus, mis muudab selliste meetmete jätkuva kohaldamise ajutiselt ebakohaseks;

(25) on vaja ette näha, et uuritavad importkaubad tuleb importimisel registreerida, et võimaldada sellise impordi vastu hiljem meetmeid kohaldada;

(26) tagamaks meetmete nõuetekohast jõustamist, on vaja, et liikmesriigid jälgiksid uuritavate kaupade impordi ja selliste kaupade impordi, mille kohta kehtivad meetmed, samuti käesoleva määruse alusel kogutud tollimaksude summat, ja esitaksid komisjonile selle kohta aruande;

(27) uurimise kindlates etappides on vaja ette näha korrapärane konsulteerimine nõuandekomiteega; see komitee peaks koosnema liikmesriikide esindajatest ning selle eesistujaks peaks olema komisjoni esindaja;

(28) on otstarbekas ette näha kontrollkäigud, et kontrollida tasakaalustatavate subsidiumide ja kahju kohta esitatud informatsiooni; siiski sõltub kontroll küsimustele saadud vastuste nõuetekohasusest;

(29) võimaldamaks uurimine lõpule viia ettenähtud tähtaja jooksul on oluline ette näha valikuuring juhtudeks, kui osapooli või tehinguid on liiga palju;

(30) on vaja ette näha, et kui osapooled ei tee rahuldavat koostööd, võib järelduste tegemiseks kasutada muud informatsiooni, ning et see informatsioon võib olla osapooltele ebasoodsam kui koostöö korral;

(31) tuleb ette näha konfidentsiaalse informatsiooni käsitlemine nõnda, et äri- ega riigisaladusi ei avaldataks;

(32) on oluline, et nähtaks ette peamiste faktide ja kaalutluste nõuetekohane avalikustamine osapooltele, kellel on õigus neid teada saada, ning et avalikustamine toimuks ühenduse otsuste tegemise korda nõuetekohaselt arvesse võttes aja jooksul, mis võimaldab osapooltel oma huve kaitsta;

(33) on mõistlik ette näha haldussüsteem, mille alusel saab esitada argumente selle kohta, kas meetmed on ühenduse huvides, sealhulgas tarbijate huvides, ning sätestada selle informatsiooni esitamise tähtsajad koos asjaomaste poolte õigusega saada informatsiooni;

(34) säilitamiseks õiguste ja kohustuste tasakaalu, mida subsidiumide lepinguga on püütud saavutada, on selle lepingu eeskirjade kohaldamisel oluline, et ühendus võtaks arvesse nende tõlgendamist ühenduse tähtsamate kaubanduspartnerite poolt, nagu see kajastub õigusaktides ja väljakujunenud tavades;

(35) nõukogu asendas määruse (EMÜ) nr 2423/88 22. detsembri 1994. aasta määrusega (EÜ) nr 3284/94 subsidieeritud impordi vastase kaitse kohta riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed, ⁽¹⁾ ja algatas uue ühise kaitse-süsteemi subsidieeritud impordi vastu maadest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed;

(36) avaldamisel ilmnesis määruse (EÜ) nr 3284/94 sõnastuses puudused; pealegi on nimetatud määrust muudetud;

(37) selguse, tegevuse avalikkuse ja õiguskindluse huvides tuleks seetõttu nimetatud määrus kehtetuks tunnistada ja asendada, ilma et see piiraks selle või määruse (EMÜ) nr 2423/88 alusel juba algatatud tasakaalustusmenetlusi,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Põhimõtted

1. Tasakaalustava tollimaksu võib kehtestada otseselt või kaudselt mis tahes toote valmistamiseks, tootmiseks, ekspordimiseks või veoks antud subsidiumide korvamiseks, kui toote vabasse ringlusse lubamine tekitab ühenduses kahju.

2. Käesolevas määruses loetakse toodet subsideerituks, kui ta on saanud tasakaalustatavat subsidiumi vastavalt artiklite 2 ja 3 määratlusele.

3. Sellist subsidiumi võib anda importtoote päritoluriigi valitsus või selle transiidiriigi valitsus, kust toode eksporditakse ühendusse – käesolevas määruses nimetatakse neid “ekspordiriigiks”.

Mõiste “valitsus” tähendab käesolevas määruses päritolu- või ekspordiriigi territooriumil asuvat valitsust või muud riigiorganit.

4. Kui tooteid ei impordita otse päritoluriigist, vaid neid eksporditakse ühendusse transiidiriigist, kohaldatakse olenemata lõigetest 1, 2 ja 3 täielikult käesoleva määruse sätteid ning tehingut või tehinguid loetakse vajaduse korral päritoluriigi ja ühenduse vahel toimunuks.

5. Käesolevas määruses tähendab mõiste “samasugune toode” toodet, mis on vaatlusaluse tootega identne, see tähendab täiesti sarnane, või sellise toote puudumisel muud toodet, mis ei ole

⁽¹⁾ EÜT L 349, 31.12.1994, lk 22. Määrust on muudetud määrusega (EÜ) nr 1252/95 (EÜT L 122, 2.6.1995, lk 2).

vaatlusaluse tootega küll täiesti sarnane, kuid on omadustelt väga sarnane.

Artikkel 3

Artikkel 2

Subsiidiumi mõiste

Subsiidium loetakse olemasolevaks, kui:

1. a) päritolu- või ekspordiriigi valitsus on andnud rahalist toetust, see tähendab, kui:
 - i) valitsuse tegevus sisaldab otsest raha ülekandmist (näiteks toetused, laenud, paigutused omakapitali) või potentsiaalseid raha või kohustuste otseülekandeid (näiteks laenugarantiid);
 - ii) valitsus loobub tavaliselt laekuvatest tuludest või jätab need sisse nõudmata (näiteks sellised fiskaalstiimulid nagu maksu ümberarvutused); selles suhtes ei loeta subsiidiumiks eksporditava toote vabastamist tolli- või muudest maksudest, mida tuleb tasuda samasuguste omamaiseks tarbimiseks määratud toodete puhul, või tolli- või muude maksude vähendamist summas, mis ei ületa laekunud summat, tingimusel, et selline vabastus on antud kooskõlas I–III lisa sätetega;
 - iii) valitsus hangib kaupu või teenuseid, mis ei kuulu üldisesse infrastruktuuri, või ostab kaupu;
 - iv) valitsus:
 - teeb makseid rahastamismehhanismi,
 - või
 - teeb mõnele eraõiguslikule asutusele ülesandeks täita üht või mitut alapunktides i, ii ja iii nimetatud ülesannetest, mis on tavaliselt valitsusel, ja menetlus ei erine tegelikult valitsuste poolt tavaliselt järgitavast menetlusest;
 - või
 - b) esineb mis tahes tulu või hinnatoetus GATT 1994 XVI artikli tähenduses; ja
2. seeläbi saadakse kasu.

Tasakaalustatavad subsiidiumid

1. Subsiidiumide suhtes kehtivad tasakaalustusmeetmed üksnes siis, kui nad on konkreetsed vastavalt lõigete 2, 3 ja 4 määratlustele.

2. Määramaks, kas subsiidium on konkreetselt antud toetust andva asutuse jurisdiktsiooni alla kuuluvale ettevõttele või tootmisharule või ettevõtete või tootmisharude rühmale (edaspidi "teatavad ettevõtted"), tuleb lähtuda järgmistest põhimõtetest:

- a) kui toetust andev asutus või õigusaktid, mida järgides toetust andev asutus toimib, piiravad selgesõnaliselt ettevõtete ringi, kellele subsiidiumi võib anda, on subsiidium konkreetne;
- b) kui toetust andev asutus või õigusaktid, mida järgides toetust andev asutus toimib, kehtestavad subsiidiumi saamise õiguse ja selle suuruse kohta objektiivsed kriteeriumid või tingimused, ei ole subsiidium konkreetne, eeldusel, et subsiidiumi saamise õigus on automaatne ning et nendest kriteeriumidest ja tingimustest peetakse rangelt kinni.

Käesolevas artiklis tähendavad objektiivsed kriteeriumid ja tingimused kriteeriume või tingimusi, mis on erapooletud, ei anna teatavatele ettevõtetele teiste ees eeliseid ning on laadilt majanduslikud ja rakenduselt horisontaalsed, nagu töötajate arv või ettevõtte suurus.

Kriteeriumid ja tingimused tuleb seaduses, määruses või muus ametlikus dokumendis selgelt määratleda, et neid saaks kontrollida;

- c) kui punktides a ja b kehtestatud põhimõtete kohaldamisel on ilmnenud mittekongkreetsus ja hoolimata sellest on alust arvata, et subsiidium on tegelikult konkreetne, võib arvesse võtta teisi tegureid. Need tegurid on: subsiidiumiprogrammi kasutamine teatavate piiratud hulga ettevõtete poolt; valdav kasutamine teatavate ettevõtete poolt, ebaproportsionaalselt suurte subsiidiumide andmine teatavatele ettevõtetele ja viis, kuidas toetust andev asutus on oma äranägemise järgi teinud otsuse subsiidiumi anda. Selles suhtes tuleb eriti arvesse võtta teavet selle kohta, kui tihti subsiidiumitaotlused tagasi lükatakse või heaks kiidetakse, ja nende otsuste põhjusi.

Esimese lõigu kohaldamisel võetakse arvesse majandustegevuse mitmekesisust toetust andva asutuse jurisdiktsiooni all, aga ka seda, kui kaua subsiidiumiprogramm on toiminud.

3. Subsiidium, mida saavad üksnes ettevõtted, mis asuvad kindlas geograafilises piirkonnas ja kuuluvad toetust andva asutuse jurisdiktsiooni alla, on konkreetne. Käesoleva määruse kohaldamisel ei peeta konkreetseks subsiidiumiks üldrakendatavate maksumäärade kehtestamist või muutmist selleks volitusi omaval mis tahes valitsustasandil.

4. Olenemata lõigetest 2 ja 3 loetakse konkreetseks järgmisi subsiidiume:

a) subsiidiumid, mis seaduse järgi või tegelikult sõltuvad üksnes või ühena mitmest teisest tingimusest eksporditegevusest, kaasa arvatud I lisas loetletud subsiidiumid.

Subsiidiumid loetakse eksporditegevusest tegelikult sõltuvaks, kui faktid näitavad, et subsiidiumi andmine, mis juriidiliselt ei sõltu eksporditegevusest, on tegelikult seotud reaalse või eeldatava ekspordi või ekspordituluga. Üksnes fakti, et subsiidiumi antakse eksportivale ettevõttele, ei tule seetõttu käesoleva sätte mõistes lugeda ekspordisubsiidiumiks;

b) subsiidiumid, mis sõltuvad üksnes või ühena mitmest teisest tingimusest omamaiste kaupade eeliskasutamisest võrreldes imporditud kaupadega.

5. Käesoleva artikli sätete alusel kindlakstehtud konkreetsus tuleb selgelt tõestada positiivse tõendusmaterjali põhjal.

Artikkel 4

Mittetasakaalustatavad subsiidiumid

1. Tasakaalustusmeetmeid ei kehtestata järgmiste subsiidiumide suhtes:

a) subsiidiumid, mis ei ole artikli 3 lõigete 2 ja 3 tähenduses konkreetseid;

b) subsiidiumid, mis on artikli 3 lõigete 2 ja 3 tähenduses konkreetseid, kuid mis vastavad käesoleva artikli lõigetes 2, 3 või 4 sätestatud tingimustele;

c) subsiidiumi osa, mis võib esineda kõigis IV lisas loetletud meetmetes.

2. Subsiidiumide suhtes, mis on antud teadusuuringuteks, mida teevad äriühingud või kõrgemad õppe- või teadusasutused äriühingutega sõlmitud lepingu alusel, ei kehtestata tasakaalustusmeetmeid, kui subsiidiumid ei ületa 75 % tööstusuuringute kuludest või 50 % konkurentsieelse arendustegevuse kuludest, ning eeldusel, et need subsiidiumid piirduvad ainult:

a) personalikuludega (uurijad, tehnikud ja muu abikoosseis, kes tegelevad eranditult uurimistegevusega);

b) kulutustega instrumentidele, seadmetele, maale ja ehitistele, mida kasutatakse eranditult ja alaliselt uurimistegevuses (välja arvatud kommertsalusel võõrandamine);

c) kulutustega konsultatsioonidele ja samatähenduslikele teenustele, mida kasutatakse eranditult uurimistegevuseks, sealhulgas ostetud uurimistöödele, tehnilisele oskusteabele, patentidele jms;

d) otseselt uurimistegevuse tulemusel lisandunud üldkuludega;

e) teiste jooksvate kulutustega (näiteks kulutustega materjalile, tagavaradele jms), mis on tekkinud otseselt uurimistegevuse tulemusel.

Esimest lõiku ei kohaldata tsiviilõhusõidukite suhtes (nagu see on määratletud 1979. aasta tsiviilõhusõidukitega kauplemise kokkuleppes selle muudetud versioonis või mis tahes hilisemas kokkuleppes, millega nimetatud kokkulepet muudetakse või see asendatakse).

Esimese lõike kohaldamisel kehtib järgmine:

a) mittetasakaalustatava subsiidiumi lubatav suurus kehtestatakse seoses põhjendatud kogukulutusega iga üksiku projekti vältel.

Nii tööstusuuringuid kui ka konkurentsieelset arendustegevust hõlmavate programmide puhul ei tohi lubatav mittetasakaalustatav subsiidium olla suurem kui eespool nimetatud kaht liiki mittetasakaalustatava subsiidiumi lubatavate suuruste aritmeetiline keskmine, mis on arvatud vastuvõetavate kogukulutuste põhjal vastavalt esimese lõigu punktides a–e sätestatudle;

b) mõiste "tööstusuuring" tähendab kavandatud otsinguid või kriitilisi uuringuid uute teadmiste hankimiseks, et kasutada neid teadmisi uute toodete, protsesside või teenuste

arendamisel või selleks, et olemasolevaid tooteid, protsesse või teenuseid märkimisväärselt täiustada;

- c) mõiste "konkurentsieelne arendustegevus" tähendab tööstus-uringute tulemuste ülekandmist uute, muudetud või täiendatud toodete, protsesside või teenuste kavadele, projektidele või kujundustele, mis on mõeldud müügiks või kasutamiseks, kaasa arvatud esmase prototüübi loomine, mida ei kasutata kommertsotstarbel. Veel võivad sinna kuuluda ka alternatiivsete toodete, protsesside või teenuste kontseptuaalne sõnastus ja kujundus ning näidis- või katseprojektid tingimusel, et neid projekte ei saa muuta või kasutada tööstuses või kaubanduses. Siia ei kuulu olemasolevate toodete, tootmisliinide, valmistusprotsesside, teenuste ja muude pidevate toimingute igapäevane või korrapärane muutmine, isegi kui need muudatused kujutavad endast täiustamist.

3. Tasakaalustusmeetmeid ei kehtestata subsiidiumidele, mida antakse päritolu- ja/või ekspordiriigi territooriumil paiknevatele ebasoodsatele piirkondadele vastavalt piirkondliku arengu üldraamistikule ja mis oleks mittekonkreetsed, kui artikli 3 lõigetes 2 ja 3 sätestatud kriteeriume kohaldataks iga asjaomase abikõlbliku piirkonna suhtes, juhul kui:

- a) iga ebasoodne piirkond on selgelt piiritletud geograafiline ala, millel on määratletav majandus- ja haldusidentiteet;
- b) piirkonda loetakse ebasoodsaks erapooletute ja objektiivsete kriteeriumide põhjal, mis näitavad, et piirkonna raskused ei tulene mitte ainult ajutistest asjaoludest; need kriteeriumid tuleb seaduses, määruses või muus ametlikus dokumendis selgelt määratleda, et neid saaks kontrollida;
- c) punktis b nimetatud kriteeriumid hõlmavad majandusliku arengu mõõtmist, mis põhineb vähemalt ühel järgmistest teguritest:

— sissetulek inimese kohta või leibkonna sissetulek liikme kohta või sisemajanduse kogutoodang inimese kohta, mis ei tohi ületada 85 % kõnealuse päritolu- või ekspordiriigi keskmisest,

— tööpuuduse tase, mis peab olema vähemalt 110 % kõnealuse päritolu- või ekspordiriigi keskmisest,

mõõdetuna kolme aasta jooksul; mõõtmine võib siiski koosneda mitmest osast ja hõlmata teisi tegureid.

Esimeses lõigus kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) *piirkondliku arengu üldraamistik* – piirkondlikud subsideerimisprogrammid on seesmiselt järjepideva ja üldrakendatava piirkondliku arengupoliitika osa ning et piirkondliku arengu subsiidiume ei anta geograafiliselt isoleeritud kohtadele, mis ei mõjuta või peaaegu ei mõjuta piirkonna arengut;

- b) *neutraalsed ja objektiivsed kriteeriumid* – kriteeriumid, mis ei anna teatud piirkondadele rohkem eeliseid, kui on vaja piirkondlike erinevuste kõrvaldamiseks või vähendamiseks piirkondliku arengupoliitika raames. Selles mõttes hõlmavad piirkondlikud subsideerimisprogrammid subsiidiumide suuruse maksimaalset taset, mida võib anda igale subsideeritavale programmile. Maksimaalsed tasemed tuleb eristada vastavalt abistatavate piirkondade eri arengutasemetele ja see peab olema väljendatud investeerimiskulutuste või töökohtade loomise kulutuste näol. Selliseid maksimaalseid tasemeid kasutades peab subsiidiumide jaotamine olema piisavalt lai ja ühtlane, et vältida subsiidiumi ülekaalukat kasutamist teatavate ettevõtete poolt või neile ebaproportsionaalselt suurte subsiidiumisummade andmist.

Seda sätet kohaldatakse artikli 3 lõigetes 2 ja 3 sätestatud kriteeriume silmas pidades.

4. Tasakaalustusmeetmeid ei kohaldata subsiidiumide suhtes, mis on mõeldud edendamaks olemasolevate rajatiste kohandamist seaduste ja/või määrustega kehtestatud uutele keskkonnanõuetele, millega tekitatakse äriühingutele suuremaid kitsendusi ja rahalisi kohustusi, eeldusel, et see subsiidium:

- a) on ühekordne kordumatu meede ning

- b) ei ületa 20 % kohandamiskuludest ning

- c) ei kata subsiidiumi korras tehtud investeeringu uuendamise- ja eksploatatsioonikulusid, mida peavad täielikult kandma äriühingud ning

- d) on otseselt seotud ja proportsionaalne saaste ja reostuse plaanitud vähendamisega äriühingu poolt, ei kata võimalikku tootmiskulude kokkuhoidu ning

- e) on kättesaadav kõikidele äriühingutele, kes suudavad kasutusse võtta uusi seadmeid ja/või tootmisprotsesse.

Esimeses lõigus tähendab mõiste "olemasolev rajatis" rajatist, mis on selleks ajaks, kui kehtestatakse uued keskkonnanõuded, tegutsenud vähemalt kaks aastat.

Artikkel 5

Tasakaalustatava subsiidiumi summa arvutamine

Käesoleva määruse kohaldamisel arvutatakse tasakaalustatavate subsiidiumide summa lähtudes saaja saadud kasust, mis selgub subsideerimise uurimise perioodil. Tavapärastelt on selleks perioodiks subsiidiumi saaja viimane aruandeaasta, kuid see võib olla ka mis tahes muu vähemalt kuuekuuline ajavahemik enne uurimise algust, mille kohta on kättesaadavad usaldusväärsed finants- ja muud asjakohased andmed.

Artikkel 6

Saaja saadud kasu arvutamine

Saaja saadud kasu arvutamisel kohaldatakse järgmisi eeskirju:

- a) valitsuse tehtud omakapitalimahutust ei peeta saadud kasuks, välja arvatud juhul, kui investeering on päritolu- ja/või ekspordiriigi territooriumil vastuolus erainvestorite tavalise investeerimispraktikaga (kaasa arvatud riskikapitali eraldised);
- b) valitsuslaenu ei peeta saadud kasuks, välja arvatud juhul, kui erinevus on selles, kui palju maksab laenu saav ettevõtte valitsuslaenu eest ja võrreldava kommerts-laenu eest, mida see ettevõtte võiks turul reaalselt saada. Sellisel juhul on kasu nende kahe summa vahe;
- c) valitsusepoolset laenugarantiid ei peeta saadud kasuks, välja arvatud juhul, kui erinevus on selles, kui palju maksab garantiid saav ettevõtte laenu eest, mida garanteerib valitsus, ja võrreldava kommerts-laenu eest, millel ei ole valitsuse garantiid. Sellisel juhul on kasu nende kahe summa vahe, mis on korregeeritud mis tahes tasuerinevuste suhtes;
- d) valitsusepoolset kaupade või teenustega varustamist või kaupade ostmist ei peeta saadud kasuks, välja arvatud juhul, kui varustatakse piisavast väiksema tasu eest või ostetakse piisavast suurema tasu eest. Tasu piisavus määratakse kõnealuse

toote või teenuse puhul valdavate turutingimuste suhtes (sealhulgas hind, kvaliteet, kättesaadavus, turustatavus, vedu ja teised ostu- või müügingimused) sellega varustamise või selle ostmise maal.

Artikkel 7

Üldsätted arvutamise kohta

1. Tasakaalustatavate subsiidiumide summa määratakse kindlaks ühendusse eksporditud subsideeritud toote ühiku kohta.

Selle summa kindlakstegemisel võib subsiidiumi kogusummast maha arvata järgmised osad:

- a) taotluse lõiv või muud vältimatud kulud, et vastata subsiidiumi saamise tingimustele või saada subsiidiumi;
- b) ekspordimaksud, tollimaksud või muud toote ühendusse ekspordimise tasud, mis on mõeldud konkreetselt subsiidiumi korvamiseks.

Kui huvitatud pool nõuab mahaarvamist, peab ta tõestama, et nõue on põhjendatud.

2. Kui subsiidiumi ei anta valmistatud, toodetud, eksporditud või veetud koguste alusel, määratakse tasakaalustatav subsiidium kindlaks, jagades kogu subsiidiumi summa vastavalt vajadusele asjaomaste toodete subsideerimise uurimise perioodil toodetud, müüdüd või eksporditud kogustele.

3. Kui subsiidiumi võib seostada põhivara soetamise või tulevase soetamisega, arvutatakse tasakaalustatava subsiidiumi summa, jagades subsiidiumi ajavahemikule, mis kajastab selliste varade tavalist amortisatsiooni asjaomases tootmisharus. Niiviisi arvutatud summa, mis käib uurimisperioodi kohta, kaasa arvatud summa, mis tuleneb enne seda perioodi omandatud põhivaradest, jagatakse vastavalt lõikele 2.

Kui varad ei ole amortiseeruvad, hinnatakse subsiidium intressivabaks laenuks ning seda käsitletakse artikli 6 punkti b kohaselt.

4. Kui subsiidiumi ei saa seostada põhivarade soetamisega, omistatakse uurimisperioodi jooksul saadud kasu summa põhimõtteliselt nimetatud perioodile ja jagatakse vastavalt lõikele 2, välja arvatud juhul, kui keruvad esile eriasjaolud, mis õigustavad selle omistamist teisele ajavahemikule.

Artikkel 8

Kahjude tuvastamine

1. Käesolevas määruses tähendab mõiste "kahju", kui seda ei ole määratletud teisiti, ühenduse tootmisharu olulist kahjustamist, ühenduse tootmisharu olulise kahjustamise ohtu või sellise tootmisharu rajamise olulist pidurdamist ning seda tõlgendatakse kooskõlas käesoleva artikli sätetega.

2. Kahju tuvastamine peab põhinema otsesel tõendusmaterjalil ning selle käigus tuleb objektiivselt uurida nii:

a) subsideeritud impordi mahtu ja subsideeritud impordi mõju samasuguste toodete turuhindadele ühenduses; kui ka

b) kõnealuse impordi edaspidist mõju ühenduse tootmisharule.

3. Subsideeritud impordi mahu asjus pööratakse tähelepanu sellele, kas subsideeritud import on absoluutnäitajate poolest või ühenduse tootmis- või tarbimisnäitajate suhtes oluliselt suurenenud. Subsideeritud impordi mõju suhtes hindadele pööratakse tähelepanu sellele, kas subsideeritud impordi mõjul on toimunud oluline hinna allalöömine võrreldes ühenduse tootmisharu samasuguse toote hinnaga või kas sellise impordi mõjul hinnad muidu oluliselt langevad või takistatakse olulisel määral hinnatõuse, mis muidu aset leiaksid. Otsustamisel ei tarvitse saada määravaks üks või mitu loetletud tegureist.

4. Kui ühel ajal käib tasakaalustavate tollimaksude uurimine mingi toote impordi suhtes rohkem kui ühest riigist, hinnatakse sellise impordi mõju kumulatiivselt üksnes siis, kui on kindlaks tehtud, et:

a) tasakaalustatava subsiidiumi summa, mis tehakse kindlaks igalt maalt pärit impordi suhtes, on suurem kui artikli 14 lõikes 5 määratletud *de minimis* ning igalt maalt pärit impordi maht ei ole tühine; ning et

b) impordi mõju kumulatiivne hindamine on importtoodete vahelise konkurentsi tingimusi ning importtoodete ja samasuguste ühenduse toodete vahelise konkurentsi tingimusi arvesse võttes asjakohane.

5. Uurides subsideeritud impordi mõju asjaomasele ühenduse tootmisharule, hinnatakse ka kõiki asjakohaseid majandustegureid ja -näitajaid, mis puudutavad selle tootmisharu olukorda, sealhulgas: asjaolu, et tootmisharu ei ole veel täielikult toibunud varasema subsideerimise või dumpingu mõjust, tasakaalustatavate subsiidiumide summa suurust, tegelikku ja võimalikku müügi, kasumi, tootmismahu, turuosa, tootlikkuse, investeeringutasuvuse ja tootmisvõimsuse vähenemist; ühenduse hindu mõjutavaid tegureid; tegelikku ja võimalikku negatiivset mõju rahavoogudele, laovarudele, tööhõivele, palkadele, majanduskasvule, kapitali ja investeeringute kaasamise võimele ning põllumajanduse puhul sellele, kas on suurenenud valitsuse abiprogrammide kasutamine. See loend ei ole ammendav, samuti ei saa otsustamisel tingimata määravaks üks või mitu loetletud tegureist.

6. Lõike 2 alusel esitatud asjakohase tõendusmaterjaliga tuleb tõestada, et subsideeritud impordiga põhjustatakse kahju käesoleva määruse tähenduses. Eelkõige tuleb tõestada, et lõike 3 alusel näidatud mahu- ja/või hinnatasemed on lõike 5 kohaselt mõjuatanud ühenduse tootmisharu, ning et mõju ulatus võimaldab selle oluliseks liigitada.

7. Lisaks subsideeritud impordile uuritakse ka muid teadaolevaid tegureid, millega ühenduse tootmisharu samal ajal kahjustatakse, ning nende teguritega tekitatud kahju ei tohi lõike 6 alusel omistada subsideeritud impordile. Tegurid, mida võib selles suhtes arvesse võtta, hõlmavad subsideerimata impordi mahtu ja hinda, nõudluse vähenemist või tarbimisharjumuste muutusi, kaubanduspiiranguid ning konkurentsi kolmandate riikide ja ühenduse tootjate vahel, tehnoloogia arengut ning ühenduse tootmisharu eksporditegevust ja tootlikkust.

8. Subsideeritud impordi mõju hinnatakse ühenduse tootmisharu samasuguse toodangu suhtes, kui kättesaadavate andmete abil on võimalik sellist toodangut tootmisprotsessi, tootjatepoolse müügi, kasumi jms kriteeriumide põhjal eraldi kindlaks teha. Kui seda toodangut ei ole võimalik selliselt eraldi kindlaks teha, hinnatakse subsideeritud impordi mõju, uurides samasugust toodet sisaldava

kitsaima tooterühma või -valiku toodangut, mille kohta on saadaval vajalik teave.

9. Olulise kahju oht tuleb tuvastada faktide, mitte üksnes väidete, oletuste või kaudse võimaluse põhjal. Muudatus asjaoludes, mis tekitaksid olukorra, mille puhul subsiidium põhjustaks kahju, peab olema selgelt prognoositav ja peatselt toimuv.

Tehes otsust olulise kahju ohu olemasolu kohta, tuleks arvesse võtta muu hulgas niisuguseid tegureid nagu:

- a) kõnealuse subsiidiumi või subsiidiumide laad ja sellest tulenevad võimalikud kaubandustulemused;
- b) ühenduse turule suunatud subsideeritud impordi märkimisväärne kasvutempo, mis viitab impordimise olulise suurenemise tõenäosusele;
- c) eksportija piisavad ja vabalt kasutatavad tootmisvõimsused või nende peatne oluline suurenemine, mis viitab tõenäosusele, et subsideeritud eksport ühendusse võib oluliselt kasvada, võttes arvesse teiste mis tahes lisaeksporti vastu võtta võivate eksportiturgude olemasolu;
- d) kas import toimub hindadega, mis oluliselt langetavad hindu või takistavad olulisel määral hinnatõuse, mis muidu aset leiaksid ja mis tõenäoliselt suurendaksid edasise impordi nõudlust; ning
- e) uurimiseluse toote laovarud.

Ükski neist tegureist ei või iseenesest olla otsustamisel tingimata määrav, kuid kõigi vaadeldavate tegurite arvessevõtmine peab viima järeldusele, et peatselt on oodata edasist subsideeritud eksporti ja et kui ei rakendata kaitsemeetmeid, on tagajärjeks oluline kahju.

Artikkel 9

Ühenduse tootmisharu mõiste

1. Käesolevas määruses tuleb terminit "ühenduse tootmisharu" tõlgendada viitena ühenduse samasuguste toodete tootjaille tervikuna või neile tootjaille, kelle toodang moodustab ühtekokku

artikli 10 lõikes 8 määratletud põhiosa ühenduse nende toodete kogutoodangust, välja arvatud järgmistel juhtudel:

- a) kui tootjad on seotud eksportijate või importijatega või on ise eeldatavalt subsideeritud toote importijad, mil mõistet "ühenduse tootmisharu" võib tõlgendada kui ülejäänud tootjaid;
- b) erakorralistel asjaoludel võib ühenduse territooriumi jagada kõnealuse toodangu suhtes kaheks või enamaks konkureerivaks turuks ja vaadelda tootjaid igal turul eraldi tootmisharuna, kui:
 - i) sellisel turul tegutsevad tootjad müüvad kõik või peaaegu kõik oma valmistatud kõnealused tooted selsamal turul ja
 - ii) mujal ühenduses paiknevad kõnealuse toote valmistajad ei rahulda olulisel määral kõnealuse turu nõudlust.

Sellistel asjaoludel võidakse kahju tuvastada ka juhul, kui see ei kahjusta valdavat osa kogu ühenduse tootmisharust, tingimusel, et subsideeritud import on koondunud sellisele isoleeritud turule, ja tingimusel, et subsideeritud import kahjustab kogu või peaaegu kogu toodangu valmistajaid sel turul.

2. Lõike 1 kohaldamisel peetakse tootjaid eksportijate või importijatega seotuks üksnes siis, kui:

- a) üks nendest kontrollib otseselt või kaudselt teist; või
- b) kolmas isik kontrollib otseselt või kaudselt mõlemaid; või
- c) nad koos kontrollivad otseselt või kaudselt kolmandat isikut, juhul kui on alust arvata või kahtlustada, et sellise suhte mõjul käitub asjaomane tootja sidumata tootjatest erinevalt.

Käesoleva lõike järgi loetakse, et üks isik kontrollib teist, kui üks on sellisel õiguslikul või tegevusalasel positsioonil, mis võimaldab teist kitsendada või suunata.

3. Kui ühenduse tootmisharu tõlgendatakse kui teatava piirkonna tootjaid, antakse eksportijatele või tasakaalustatavaid subsiidiume andvale valitsusele võimalus teha ettevõtetele artikli 13 alusel ettepanek võtta asjaomase piirkonna suhtes kohustusi. Sellistel juhtudel võetakse ühenduse huvide hindamisel eraldi arvesse piirkonna huve. Kui ettepanekut piisav kohustus võtta ei tehta viivitamata, samuti artikli 13 lõigetes 9 ja 10 sätestatud olukorras, võib kehtestada ajutise või lõpliku tasakaalustava tollimaksu

ühenduse suhtes tervikuna. Sellistel juhtudel võivad tollimaksud võimaluse korral piirduda konkreetsete tootjate või eksportijatega.

4. Käesoleva artikli suhtes kohaldatakse artikli 8 lõike 8 sätteid.

Artikkel 10

Meneluse algatamine

1. Välja arvatud lõikes 10 sätestatud juhud, algatatakse uurimine, tuvastamaks mis tahes väidetava subsiidiumi olemasolu, määra ja mõju, füüsilise või juriidilise isiku või ühenduse tootmisharu nimel tegutseva iseseisva õigusvõimeta ühingu esitatud kirjaliku kaebuse põhjal.

Kaebuse võib esitada komisjonile või liikmesriigile, kes selle komisjonile edastab. Komisjon saadab liikmesriikidele koopia kõikidest talle saabunud kaebustest. Kaebus loetakse esitatuks esimesel tööpäeval pärast selle üleandmist komisjonile tähtkirjana või pärast kättesaamistõendi väljaandmist komisjoni poolt.

Kui kaebust pole esitatud, kuid liikmesriigi käsutuses on piisavalt tõendusmaterjali subsiideerimise ja sellest ühenduse tootmisharule tuleneva kahju kohta, edastab liikmesriik sellise tõendusmaterjali viivitamata komisjonile.

2. Lõikes 1 osutatud kaebus peab sisaldama piisavat tõendusmaterjali tasakaalustatavate subsiidiumide olemasolu (ja kui võimalik, siis ka nende suuruse) kohta, kahju olemasolu kohta ja põhjusliku seose olemasolu kohta väidetavalt subsiideeritud impordi ja väidetava kahju vahel. Kaebus peab sisaldama selle esitajale hõlpsasti kättesaadavat teavet järgmistest küsimustest:

a) kaebuse esitaja isikuandmed ning kaebuse esitaja kirjeldus ühenduse samasuguste toodete toodangu mahu ja väärtuse kohta. Kui kirjalik kaebus esitatakse ühenduse tootmisharu nimel, tuleb kaebuses määratleda tootmisharu, mille nimel kaebus esitatakse, koostades loendi kõigist teadaolevaist samasuguse toote tootjatest ühenduses (või ühenduse samasuguse toote tootjate ühendustest), kirjeldades võimalikult suures ulatuses selliste tootjate arvele langevat samasuguse toote ühenduse toodangu mahtu ja väärtust;

b) väidetavalt subsiideeritud toote täielik kirjeldus, kõnesoleva(te) päritolu- ja/või ekspordiriigi või -riikide nimi/nimed, iga teadaoleva eksportija või välisootja isik ning kõnealust toodet teadaolevalt importivate isikute loend;

c) tõendid kõnealuse subsiidiumi olemasolu, suuruse ja laadi ning tasakaalustatavuse kohta;

d) teave väidetavalt subsiideeritud impordi mahu muutuste kohta, sellise impordi mõju kohta samasuguse toote hinnale ühenduse turul ning sellest tuleneva mõju kohta, mida import avaldab ühenduse tootmisharule, nagu seda kajastavad ühenduse tootmisharu seisundit puudutavad asjakohased tegurid ja näitajad, näiteks need, mis on loetletud artikli 8 lõigetes 3 ja 5.

3. Komisjon kontrollib oma võimaluste piires kaebuses esitatud tõendusmaterjali täpsust ja vastavust, et teha kindlaks, kas tõendid on piisavad õigustamiseks uurimise algatamist.

4. Uurimise võib algatada, et teha kindlaks, kas väidetavad subsiidiumid on artikli 3 lõigete 2 ja 3 tähenduses konkreetsed või mitte.

5. Samuti võib uurimise algatada subsiidiumide suhtes, mis on mittetasakaalustatavad artikli 4 lõike 2, 3 või 4 kohaselt, et teha kindlaks, kas nendes lõigetes sätestatud tingimused on täidetud või mitte.

6. Kui subsiidiumi antakse subsiidiumiprogrammi raames, millest enne selle rakendamist on vastavalt subsiidiumide lepingu artiklile 8 WTO subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete komiteele ette teatatud ja mille suhtes komitee ei ole leidnud subsiidiumide lepingu artiklis 8 sätestatud vastavate tingimuste täitamatajätmist, ei algatata sellise programmi alusel antud subsiidiumi suhtes uurimist, välja arvatud juhul, kui pädev WTO vaidlusi lahendav talitus on tuvastanud subsiidiumide lepingu artikli 8 rikkumise või kui selline rikkumine on tuvastatud arbitraaži korras, nagu sätestatud subsiidiumide lepingu artikli 8 lõikes 5.

7. Samuti võib uurimise algatada IV lisas loetletud meetmete suhtes niivõrd, kui nad sisaldavad artiklis 2 määratletud subsiidiumi, et teha kindlaks, kas kõnealused meetmed on täielikult kooskõlas nimetatud lisa sätetega.

8. Uurimine algatatakse vastavalt lõikele 1 ainult siis, kui samasuguse toote ühenduse tootjate poolt kaebuse suhtes väljendatud

toetuse või vastuseisu ulatuse kontrollimise põhjal on tuvastatud, et kaebus on esitatud ühenduse tootmisharu poolt või selle nimel. Kaebust peetakse ühenduse tootmisharu poolt või selle nimel esitatuks, kui seda toetavad need ühenduse tootjad, kelle toodang moodustab ühtekokku enam kui 50 % samasuguse toote kogutoodangust, mida toodab kaebusele kas toetust või vastuseisu väljendav osa omamaisest tootmisharust. Uurimist ei algatata, kui kaebust selgesõnaliselt toetavate ühenduse tootjate arvele langeb vähem kui 25 % ühenduse tootmisharu samasuguse toote kogutoodangust.

9. Kui ei ole otsustatud algatada uurimist, hoiduvad võimuorganid uurimise algatamist taotlevat kaebust mis tahes viisil avalikustamast. Komisjon teatab niipea kui võimalik pärast nõuetekohaselt dokumenteeritud kaebuse kättesaamist käesoleva artikli alusel ja igal juhul enne uurimise algatamist sellest siiski asjaomasele päritolu- ja/või ekspordiriigile, keda kutsutakse pidama konsultatsioone, et selgitada olukorda lõikes 2 viidatud küsimustes ja jõuda vastastikku kokkulepitud lahenduseni.

10. Kui komisjon otsustab eristel asjaoludel algatada uurimise, ilma et ta oleks saanud ühenduse tootmisharult või selle nimel kirjalikku kaebust sellise uurimise algatamiseks, toimub see üksnes juhul, kui asja uurimise algatamiseks on piisavalt tõendusmaterjali tasakaalustatavate subsidiumide, kahju ja põhjusliku seose olemasolu kohta, nagu seda on kirjeldatud lõikes 2.

11. Otsustamiseks, kas algatada uurimist või mitte, vaadatakse samal ajal läbi tõendusmaterjal nii subsidiumi kui ka kahju kohta. Kaebus lükatakse tagasi, kui tasakaalustatavate subsidiumide või kahju kohta puudub piisav tõendusmaterjal, mis põhjendaks asja jätkamist. Menetlust ei algatata riikide vastu, mille impordi turuosa moodustab alla 1 %, välja arvatud juhul, kui nende riikide arvele ühtekokku langeb vähemalt 3 % ühenduse tarbimisest.

12. Kaebuse võib enne uurimise algatamist tagasi võtta; sel juhul loetakse, et kaebust pole esitatud.

13. Kui pärast konsultatsiooni ilmneb, et menetluse algatamiseks on piisav hulk tõendusmaterjali, teeb komisjon seda 45 päeva

jooksul pärast kaebuse esitamist ning avaldab teate *Euroopa Ühenduste Teatajas*. Kui esitatud tõendusmaterjal on ebapiisav, teatakse kaebuse esitajale sellest pärast konsulteerimist 45 päeva jooksul alates kuupäevast, mil kaebus komisjonile esitati.

14. Menetluse algatamise teates teatakse uurimise algatamisest, nimetatakse asjaomane toode ja asjaomased riigid, tehakse kokkuvõtte saadud infost ning juhitakse tähelepanu vajadusele edastada komisjonile kogu asjakohane info; selles näidatakse aeg, mille jooksul huvitatud osapooled võivad endast teada anda, oma seisukohad kirjalikult teatavaks teha ja informatsiooni esitada, kui sellised seisukohad ja selline informatsioon kuuluvad uurimise käigus arvessevõtmisele; samuti teatakse aeg, mille jooksul huvitatud osapooled võivad taotleda komisjonilt ärakuulamist vastavalt artikli 11 lõikele 5.

15. Komisjon teatab talle teadaolevatele asjaomastele eksportijatele, importijatele ning eksportijaid või importijaid esindavatele ühendustele, samuti päritolu- ja/või ekspordiriigile ja kaebuse esitajatele menetluse algatamisest ning, võttes kohaselt arvesse konfidentsiaalse teabe kaitset, esitab teadaolevatele eksportijatele ning päritolu- ja/või ekspordiriigi võimuorganitele lõike 1 alusel saadud kirjaliku kaebuse täieliku teksti ning teeb selle teistele asjaomastele huvitatud pooltele nende taotlusel kättesaadavaks. Kui asjaomaste eksportijate arv on eriti suur, võib kirjaliku kaebuse täieliku teksti esitada üksnes päritolu- ja/või ekspordiriigi võimuorganitele või asjaomasele kaubandusettevõtete ühendusele.

16. Tasakaalustava tollimaksu alase uurimisega ei tohi takistada tolliprotseduuride täitmist.

Artikkel 11

Uurimine

1. Pärast menetluse algatamist alustab komisjon koostöös liikmesriikidega uurimist ühenduse tasandil. Subsideerimist ja kahju uuritakse ühel ajal. Et uurimistulemused oleksid esindavad, valitakse uurimisperiood, mis subsideerimise puhul hõlmab tavaliselt artiklis 5 sätestatud uurimisperioodi. Informatsiooni uurimisperioodile järgneva perioodi kohta ei võeta üldjuhul arvesse.

2. Osapooltele, kes saavad tasakaalustava tollimaksu uurimises kasutatavad küsitluslehed, jäetakse vastamiseks vähemalt 30 päeva. Eksportijatele määratud tähtaega arvestatakse alates küsitluslehe saamise kuupäevast; selles mõttes loetakse küsitlusleht kättesaaduks nädal pärast vastajale ärasaatmist või päritolu- ja/või ekspordiriigi asjaomasele diplomaatilisele esindajale toimetamist. 30-päevast tähtaega võib pikendada, võttes kohaselt arvesse uurimistähtaegu, tingimused, et osapool näitab ära pikendamist põhjendavad erilised asjaolud.

3. Komisjon võib nõuda liikmesriikidelt informatsiooni esitamist ja liikmesriigid teevad kõik vajaliku, et neid nõudmisi täita. Nad saavad komisjonile nõutud info koos kõigi tehtud inspekteerimiste, kontrollimiste ja uurimiste tulemustega. Kui kõnealune info pakub üldist huvi või kui liikmesriik selle edastamist nõuab, saadab komisjon selle liikmesriikidele, juhul kui info ei ole konfidentsiaalne. Konfidentsiaalne info puhul edastatakse selle mittekonfidentsiaalne kokkuvõte.

4. Komisjon võib nõuda, et liikmesriik teeks kõik vajalikud kontrollimised ja inspekteerimised, eriti importijate, kaubandusringkondade ja ühenduse tootjate seas, ning teostaks uurimisi kolmandates riikides, kui asjaomased äriühingud annavad oma nõusoleku ja kui kõnealuse riigi valitsust on ametlikult informeeritud ning ta ei esita vastuväidet. Liikmesriigid teevad kõik vajaliku, et täita komisjoni nõudmisi. Komisjoni ametnikud võivad komisjoni või liikmesriigi taotlusel liikmesriikide ametnikke nende ülesannete täitmisel abistada.

5. Huvitatud pooled, kes on endast artikli 10 lõike 14 kohaselt teada andnud, kuulatakse ära, kui nad on esitanud *Euroopa Ühenduste Teatajas* avaldatud teadaandes ettenähtud tähtaja jooksul kirjaliku ärakuulamistaotluse, mis kinnitab, et nad on huvitatud pool, kellele menetluse tulemus tõenäoliselt mõju avaldab, ning et on konkreetsed põhjused, miks nad tuleks ära kuulata.

6. Importijatele, eksportijatele ja kaebuse esitajatele, kes on endast artikli 10 lõike 14 kohaselt teada andnud, ning päritolu- ja/või ekspordiriigi valitsusele antakse taotluse korral võimalus kohtuda vastaspooltega, et esile tuua erinevad seisukohad ja vajadusel esitada vastuväited. Kõnealuse võimaluse andmisel arvestatakse konfidentsiaalsuse säilitamise vajadust ning võimaluse sobivust osapooltele. Ükski osapool ei ole kohustatud kohtumisel osalema ning kõrvalejäämine ei mõju kõnealust osapoolt

kahjustavalt. Käesoleva lõike alusel esitatud suulist informatsiooni võtab komisjon arvesse, kui seda hiljem kirjalikult kinnitatakse.

7. Kaebuse esitajad, päritolu- ja/või ekspordiriigi valitsus, importijad ja eksportijad ning neid esindavad ühendused, kasutajad ja tarbijate organisatsioonid, kes on endast artikli 10 lõike 14 kohaselt teada andnud, võivad kirjaliku taotluse alusel tutvuda kogu infoga, mille ükskõik milline uurimise osapool on komisjoni käsutusse andnud, välja arvatud ühenduse või liikmesriikide asutusesisesed dokumendid, juhul kui see info on nende huvide kaitsmiseks oluline ega ole konfidentsiaalne artikli 29 tähenduses ning kui komisjon seda uurimisel kasutab. Need osapooled võivad sellele informatsioonile vastata ja nende märkused võetakse arvesse, kui need on piisavalt põhjendatud.

8. Välja arvatud artiklis 28 sätestatud asjaolude puhul, tuleb uurimise käigus võimaluse piires veenduda, et huvitatud poolte esitatud informatsioon, mille põhjal tehakse järeldused, on täpne.

9. Artikli 10 lõike 13 alusel algatatud menetluse puhul viiakse uurimine võimaluse korral lõpule ühe aasta jooksul. Igal juhul tuleb uurimine lõpetada 13 kuu jooksul pärast selle algatamist kas artikli 13 kohaselt tehtud järelduste põhjal, mis on saadud kohustuste võtmisel, või artikli 15 kohaselt tehtud järelduste põhjal, mis on saadud lõplike meetmete võtmisel.

10. Komisjon annab kogu uurimise ajal päritolu- ja/või ekspordiriigile piisava võimaluse jätkata konsultatsioone, mille eesmärk on selgitada tegelikku olukorda ja jõuda vastastikku kokkulepitud lahenduseni.

Artikkel 12

Ajutised meetmed

1. Ajutisi tollimakse võib rakendada, kui:

a) vastavalt artiklile 10 on algatatud menetlus;

b) sellest on teada antud ning huvitatud pooltele on antud piisavad võimalused anda vastavalt artikli 10 lõikele 14 teavet ja selgitusi;

c) on tehtud esialgne kinnitav otsus selle kohta, et imporditud toote suhtes kehtivad tasakaalustatavad subsidiumid ning et sellega on tekitatud ühenduse tootmisharule kahju; ning

d) ühenduse huvid nõuavad sekkumist, et sellist kahju ära hoida.

Ajutised tollimaksud kehtestatakse kõige varem 60 päeva pärast menetluse algatamist, ent hiljemalt üheksa kuud pärast menetluse algatamist.

Ajutise tasakaalustava tollimaksu summa ei ületa ajutiselt kindlakstehtud tasakaalustatavate subsidiumide kogusummat, kuid see peaks olema nimetatud summast väiksem, kui sellisest väiksemast tollimaksust piisab ühenduse tootmisharule tehtava kahju kõrvaldamiseks.

2. Ajutised tollimaksud tagatakse tagatisega ning asjaomased tooted lubatakse ühenduses vabasse ringlusesse tagatiste andmise korral.

3. Komisjon võtab ajutisi meetmeid pärast konsulteerimist või äärmiselt kiireloomulistel juhtudel pärast liikmesriikidele teatamist. Viimasel juhul toimuvad konsultatsioonid hiljemalt 10 päeva pärast liikmesriikidele komisjoni võetud meetmetest teatamist.

4. Kui liikmesriik taotleb komisjoni viivitamatut sekkumist ja kui lõike 1 esimese ja teise lõigu tingimused on täidetud, teeb komisjon otsuse ajutise tasakaalustava tollimaksu kehtestamise kohta maksimaalselt viie tööpäeva jooksul taotluse saamisest arvates.

5. Komisjon teatab lõigete 1–4 alusel tehtud otsustest viivitamata nõukogule ja liikmesriikidele. Nõukogu võib kvalifitseeritud hääleteenamusega otsustada teisiti.

6. Ajutised tasakaalustavad tollimaksud kehtestatakse kõige enam neljaks kuuks.

Artikkel 13

Kohustused

1. Uurimise võib lõpetada ajutisi või lõplikke tollimakse kehtestamata, kui võetakse rahuldavad vabatahtlikud kohustused, mille järgi:

a) päritolu- ja/või ekspordiriik nõustub lõpetama või piirama subsidiumi või võtma teisi meetmeid selle mõju suhtes; või

b) mis tahes eksportija võtab endale kohustuse korrigeerida oma hindu või lõpetada kõnealusesse piirkonda eksport, mille eest saadakse tasakaalustatavaid subsidiume, nii et komisjon pärast konsulteerimist veendub, et subsidiumide kahjustav mõju on kõrvaldatud. Selliste kohustuste alusel toimuv hinnatõus ei tohi olla suurem, kui subsidiumi mahu kõrvaldamiseks vaja, ning see peaks olema tasakaalustatava subsidiumi summast väiksem, kui sellest piisab ühenduse tootmisharule tekitatava kahju kõrvaldamiseks.

2. Komisjon võib kohustusi soovitada, kuid ükski riik ega eksportija ei ole kohustatud endale sellist kohustust võtma. Tõsiasi, et riigid või eksportijad ei tee ettepanekut võtta selliseid kohustusi või ei nõustu ettepanekuga seda teha, ei tohi ühelgi juhul mõjutada asja arutamist. Võib siiski kindlaks teha, et subsideeritud impordi jätkumisel on kahju oht tõenäolisem. Kohustuste võtmist nõutakse riikidelt või eksportijatelt üksnes siis, ja seda aktsepteeritakse, kui esialgu on kindlaks tehtud subsideerimise ja sellega tekitatud kahju olemasolu. Välja arvatud erakordsed asjaolud, ei või kohustusi pakkuda pärast seda, kui vastavalt artikli 30 lõikele 5 lõpeb vastuväidete esitamise tähtaeg.

3. Kohustusi, mille võtmiseks on tehtud ettepanek, ei ole vaja aktsepteerida, kui seda peetakse ebaotstarbekaks, näiteks kui tegelike või potentsiaalsete eksportijate arv on liiga suur, või muudel, sealhulgas üldpoliitilistel põhjustel. Asjaomasele eksportijale ja/või päritolu- ja/või ekspordiriigile võib põhjendada, miks soovitatakse nende kohustuse võtmise ettepanek tagasi lükata, ning neile võib anda võimaluse selle kohta arvamus esitada. Tagasilükkamise põhjused esitatakse lõplikus otsuses.

4. Pooltel, kes lubavad kohustuse võtta, nõutakse kohustuse mittekonfidentsiaalse versiooni esitamist, nõnda et see oleks uurimise huvitatud pooltele kättesaadav.

5. Kui kohustused konsulteerimise tulemusena aktsepteeritakse ning nõuandekomitee ei ole esitanud vastuväiteid, siis uurimine lõpetatakse. Kõikidel muudel juhtudel esitab komisjon viivitamata nõukogule aruande konsultatsioonide tulemuste kohta koos ettepanekuga uurimine lõpetada. Uurimine loetakse lõpetatuks, kui

nõukogu ei ole ühe kuu jooksul kvalifitseeritud hääleteenamusega teisiti otsustanud.

6. Kui kohustused aktsepteeritakse, siis subsideerimise ja kahju uurimine üldjuhul lõpetatakse. Kui tehakse kindlaks, et subsideerimist või kahju ei esine, muutub kohustus automaatselt kehtetuks, välja arvatud juhul, kui see otsus on suuresti tingitud kohustuse olemasolust. Sellistel juhtudel võib nõuda, et kohustust säilitataks põhjendatud aja jooksul. Kui tehakse kindlaks, et subsideerimine ja kahju esineb, jätkub asjakohane kohustus kooskõlas selle tingimuste ja käesoleva määruse sätetega.

7. Komisjon nõuab igalt riigilt või eksportijalt, kelle kohustus on aktsepteeritud, kohustuste täitmise kohta korrapäraselt teavet ning luba asjakohaseid andmeid kontrollida. Nende nõuete täitmatajätmist peetakse kohustuse rikkumiseks.

8. Kui uurimise jooksul aktsepteeritakse teatavate eksportijate kohustused, loetakse, et need hakkavad artiklite 18, 19, 20 ja 22 kohaldamisel kehtima alates kuupäevast, mil uurimine päritolija/või ekspordiriigi suhtes lõpetatakse.

9. Kui mõni osapool kohustusi rikub või neist taganeb, kehtestatakse kooskõlas artikliga 15 lõplik tollimaks faktide põhjal, mis on kindlaks tehtud kohustuse võtmisele aluseks saanud uurimise käigus, juhul kui uurimine lõpetati lõpliku otsusega subsideerimise ja kahju kohta ning kui asjaomasele eksportijale või päritolija/või ekspordiriigile on antud võimalus esitada oma arvamus, välja arvatud juhul, kui eksportija või riik kohustusest taganeb.

10. Ajutise tollimaksu võib pärast konsulteerimist kehtestada artikli 12 kohaselt parima kättesaadava informatsiooni põhjal, kui on põhjust uskuda, et kohustust rikutakse, või kohustuse rikkumise või sellest taganemise korral, kui uurimine, mis sai kohustuse võtmise aluseks, ei ole lõpetatud.

Artikkel 14

Lõpetamine ilma meetmeid võtmata

1. Kui kaebus võetakse tagasi, võib menetluse lõpetada, kui see ei ole vastuolus ühenduse huvidega.

2. Kui konsulteerimise tulemusena selgub, et kaitsemeetmeid ei ole vaja võtta, ning nõuandekomitee ei ole esitanud vastuväiteid,

siis uurimine või menetlus lõpetatakse. Kõikidel muudel juhtudel esitab komisjon viivitamata nõukogule aruande konsultatsioonide tulemuste kohta koos ettepanekuga menetlus lõpetada. Menetlus loetakse lõpetatuks, kui nõukogu ei ole ühe kuu jooksul kvalifitseeritud hääleteenamusega otsustanud teisiti.

3. Menetlus lõpetatakse kohe, kui on kindlaks tehtud, et tasakaalustatava subsiidiumi summa on lõike 5 kohaselt *de minimis* või tegeliku või võimaliku subsideeritud impordi maht või kahju on tühine.

4. Artikli 10 lõike 13 alusel algatatud kohtuasja puhul loetakse kahju tavaliselt tühiseks, kui impordi turuosa on väiksem, kui artikli 10 lõikes 11 sätestatud. Kui uurimine käsitleb arengumaadest pärit impordi, loetakse subsideeritud impordi mahtu tühiseks ka siis, kui see katab alla 4 % samasuguse toote impordist ühendusse, välja arvatud juhul, kui import arengumaadest, mille igaühe osa eraldi on alla 4 %, moodustab ühtekokku üle 9 % samasuguse toote kogumipordist ühendusse.

5. Tasakaalustatavate subsiidiumide summa loetakse olevat *de minimis*, kui see on väärtuseliselt alla 1 %, välja arvatud järgmistel asjaoludel:

- a) kui uurimine käsitleb impordi arengumaadest, on *de minimis* läveks väärtuseliselt 2 %, ja
- b) subsiidiumide lepingu VII lisas osutatud WTO liikmetest arengumaade ning nende WTO liikmetest arengumaade puhul, kes on täielikult kaotanud ekspordisubsiidiumid vastavalt käesoleva määruse artikli 3 lõike 4 punkti a määratlusele, on *de minimis* subsiidiumi läveks väärtuseliselt 3 %; kui käesoleva sätte kohaldamine oleneb ekspordisubsiidiumide kaotamisest, kohaldatakse seda alates kuupäevast, mil ekspordisubsiidiumide kaotamine on WTO subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete komiteele teatavaks tehtud, ja nii kaua, kuni asjaomane arengumaa ei anna ekspordisubsiidiume; käesolev säte kaotab kehtivuse kaheksa aasta möödumisel WTO lepingu jõustumise kuupäevast,

ning tingimusel, et juhul kui tasakaalustatavate subsiidiumide summa on iga üksiku eksportija puhul alla vastava *de minimis* tase, on lõpetatud üksnes uurimine ja eksportija suhtes kehtib

menetlus ning uurimise võib uuesti algatada asjaomase riigi suhtes artiklite 18 ja 19 kohase teistmise käigus.

tehtud tasakaalustatavate subsidiumide summad. Impordi suhtes, mis tuleb eksportijalt või tootjalt, kelle kohta on arvatud eraldi subsidiumisumma, nagu on sätestatud artiklis 27, kohaldatakse eraldi tollimakse.

Artikkel 15

Lõplike tollimaksude kehtestamine

1. Kui on lõplikult kindlaks tehtud, et tegu on tasakaalustatavate subsidiumide ja nende põhjustatud kahjuga, ning kui ühenduse huvid nõuavad artikli 31 kohaselt sekkumist, kehtestab nõukogu komisjoni poolt pärast nõuandekomiteega konsulteerimist esitatud ettepaneku põhjal lihthälteenamusega lõpliku tasakaalustava tollimaksu, välja arvatud juhul, kui subsidium või subsidiumid tühistatakse või kui näidatakse, et subsidiumid ei anna enam asjaomastele eksportijatele kasu. Kui kehtivad ajutised tollimaksud, esitatakse nõukogule ettepanek lõplike meetmete kohta hiljemalt üks kuu enne nende tollimaksude kehtivusaja lõppu. Tasakaalustava tollimaksu summa ei ületa käesoleva määruse alusel kindlaks tehtud tasakaalustatavate subsidiumide summat, millest eksportijad on kasu saanud, kuid see peaks olema tasakaalustatavate subsidiumide kogusummast väiksem, kui sellisest väiksemast tollimaksust piisab ühenduse tootmisharule tehtava kahju kõrvaldamiseks.

2. Tasakaalustav tollimaks kehtestatakse igal üksikjuhul kohases ulatuses diskrimineerimisvabal alusel sellise toote impordi suhtes kõigist allikatest, kelle suhtes on avastatud, et ta on saanud tasakaalustatavaid subsidiume ja põhjustanud kahju, välja arvatud import neist allikatest, kellel on käesoleva määruse tingimuste kohaselt aktsepteeritud kohustused. Tollimaksu kehtestavas määruses täpsustatakse tollimaks iga asjaomase tarnija jaoks või, kui see on raskendatud, siis iga asjaomase riigi jaoks.

3. Kui komisjon on oma uurimist vastavalt artiklile 27 piiranud, ei ületa ükski nende eksportijate või tootjate imporditavate toodete tasakaalustav tollimaks, kes on endast artikli 27 alusel teada andnud, ent keda uurimine ei hõlmanud, valikuuringus osalenud poolte suhtes kindlaks tehtud tasakaalustatavate subsidiumide kaalutud keskmist. Käesoleva lõike kohaldamisel jätab komisjon tähelepanuta tasakaalustatavate subsidiumide nullmäärad ja *de minimis* summad ning artiklis 28 osutatud asjaoludel kindlaks

Artikkel 16

Tagasiulatuvus

1. Ajutisi meetmeid võetakse ja tasakaalustavaid tollimakse kehtestatakse üksnes nende toodete suhtes, mis lastakse vabasse ringlusesse pärast artikli 12 lõike 1 alusel või, olenevalt olukorrast, artikli 15 lõike 1 alusel võetud meetmete jõustumist, kui käesolevas määruses ei ole ette nähtud erandeid.

2. Kui on kohaldatud ajutist tollimaksu ja lõplikult kindlaks tehtud, et tegu on tasakaalustatavate subsidiumide ja kahjuga, otsustab nõukogu olenemata sellest, kas tuleb kehtestada lõplik tasakaalustav tollimaks, milline osa ajutisest tollimaksust kuulub lõplikult sissenõudmisele. Sel puhul ei hõlma mõiste "kahju" ühenduse tootmisharu rajamise olulist pidurdamist ega olulise kahju ohtu, välja arvatud siis, kui leitakse, et see oleks ajutiste meetmete puudumisel kujunenud oluliseks kahjuks. Kõikidel muudel juhtudel, mis hõlmavad sellist ohtu või pidurdumist, tagastatakse kõik ajutised summad ning lõplikke tollimakse võib kehtestada üksnes alates kuupäevast, mil oht või oluline pidurdumine lõplikult kindlaks tehakse.

3. Kui lõplik tasakaalustav tollimaks on suurem kui ajutine tollimaks, ei nõuta tekkinud vahe maksmist. Kui lõplik tollimaks on väiksem kui ajutine tollimaks, arvutatakse tollimaks ümber. Kui lõplik otsus on eitav, ei kinnitata ajutist tollimaksu.

4. Lõplikku tasakaalustavat tollimaksu võib nõuda toodetelt, mis imporditi tarbimiseks kõige rohkem 90 päeva enne ajutiste meetmete kohaldamise kuupäeva, ent mitte enne uurimise algatamist, tingimusel et import on artikli 24 lõike 5 kohaselt registreeritud, asjaomastele importijatele on antud võimalus esitada oma arvamus ning:

a) kriitilistel asjaoludel, kui kõnealuse subsideeritud toote puhul on raskesti parandatav kahju tekitatud ulatusliku ja suhteliselt

lühiajalise impordiga, mis saab kasu tasakaalustatavatest sub
siidiumidest käesoleva määruse tingimustel;

ning

- b) kui niisuguse kahju kordumise vältimiseks peetakse vajalikuks määrata nendele importtoodetele tagasiulatavalt tasakaalustav tollimaks.

5. Kohustuste rikkumise või neist taganemise korral võib nõuda lõplikke tollimakse kaupadelt, mis on lubatud vabasse ringluses kõige rohkem 90 päeva enne ajutiste meetmete rakendamist, tingimuse, et import on vastavalt artikli 24 lõikele 5 registreeritud, ja mis tahes sellist tagasiulatavat maksu ei tohi rakendada toodete suhtes, mis on imporditud enne kõnealuse kohustuse rikkumist või sellest taganemist.

Artikkel 17

Kestus

Tasakaalustav tollimaks peab jääma jõusse üksnes nii kaua ja üksnes selles ulatuses, mis on vajalik, et avaldada vastutoimet kahju põhjustavatele tasakaalustatavatele subsiidiumidele.

Artikkel 18

Aegumise läbivaatamine

1. Lõplik tasakaalustusmeede aegub viie aasta möödudes selle kehtestamisest või viie aasta möödudes viimase läbivaatamise kuupäevast, mis hõlmas nii subsideerimist kui kahju, kui läbivaatamisel ei otsustata, et selle kehtivuse lõppemisega võib tõenäoliselt kaasnedda subsideerimise või kahju jätkumine või kordumine. Aegumise läbivaatamine algatatakse komisjoni või ühenduse tootjate poolt või nende nimel tehtud taotluse põhjal ning meede jääb jõusse läbivaatamise tulemuste selgumiseni.

2. Aegumise läbivaatamine algatatakse, kui taotlus sisaldab piisavalt tõendeid selle kohta, et meetmete kehtivuse lõppemisega võib tõenäoliselt kaasnedda subsideerimise ja kahju jätkumine või kordumine. Sellist tõenäosust võivad näidata näiteks tõendid jätkuva subsideerimise ja kahju kohta või selle kohta, et kahju kõrvaldamine tuleneb osaliselt või tervikuna meetmete olemasolust, või selle kohta, et eksportijate olukord või turutingimused on sellised, et neist võib näha edasise kahjuliku subsideerimise tõenäosust.

3. Käesoleva artikli alusel uurimist toimetades antakse ekspordijatele, importijatele, päritolu- ja/või ekspordiriigile ning ühenduse tootjatele võimalus läbivaatamisaotluses sätestatud küsimusi avardada, tagasi lükata või nende kohta arvamust avaldada, ning järeldusi tehes võetakse kohaselt arvesse kõiki asjakohaseid ja nõuetekohaselt dokumenteeritud tõendeid, mis on esitatud seoses küsimusega, kas meetmete kehtivuse lõppemine võib tõenäoliselt kaasa tuua subsideerimise ja kahju jätkumise või kordumise, või on see ebatõenäoline.

4. Teade meetmete kehtivuse eelseisva lõppemise kohta avaldatakse *Euroopa Ühenduste Teatajas* kohasel ajal käesolevas artiklis määratletud meetmete kohaldamisaja viimasel aastal. Seejärel on ühenduse tootjatel hiljemalt kolm kuud enne viieaastase tähtaja möödumist õigus esitada taotlus meetmete läbivaatamiseks vastavalt lõikele 2. Samuti avaldatakse teade meetmete tegeliku lõppemise kohta käesoleva artikli alusel.

Artikkel 19

Vahepealne läbivaatamine

1. Kui see on põhjendatud, võib meetmete jätkuva rakendamise vajaduse samuti läbi vaadata kas komisjoni algatusel või liikmesriigi taotlusel või, kui lõpliku meetme kehtestamisest on möödunud kohane aeg, milleks on vähemalt üks aasta, siis ekspordija, importija või ühenduse tootjate või päritolu- ja/või ekspordiriigi taotluse põhjal, mis sisaldab piisavalt teavet, tõendamaks vahepealse läbivaatamise vajadust.

2. Vahepealne läbivaatamine algatatakse, kui taotlus sisaldab piisavalt tõendeid selle kohta, et meetme jätkuv rakendamine ei ole enam vajalik, et korvata tasakaalustatavaid subsiidume, ja/või selle kohta, et meetme kõrvaldamisel või muutmisel kahju tõenäoliselt ei jätku või ei kordu või et olemasolevast meetmest ei piisa või enam ei piisa kahju põhjustava tasakaalustatava subsiidumi korvamiseks.

3. Kui kehtestatud tasakaalustavad tollimaksud on väiksemad kui leitud tasakaalustatavad subsiidiumid, algatatakse vahepealne läbivaatamine, kui ühenduse tootjad esitavad piisavalt tõendeid selle kohta, et tollimaksude tulemusena ei ole importtoote edasimüügihind ühenduses muutunud või on muutunud ebapiisavalt. Kui uurimine näitab, et need väited vastavad tõele, võib

tasakaalustavaid tollimakse suurendada, et saavutada kahju kõrvaldamiseks vajalik hinnatõus; suurendatud tollimaksutase ei või siiski ületada tasakaalustatavate subsiidiumide summat.

4. Käesoleva artikli alusel uurimist toimetades võib komisjon muu hulgas kaaluda, kas subsideerimise ja kahju asjaolud on oluliselt muutunud või kas olemasolevad meetmed toovad soovitud tulemusi artikli 8 alusel varem kindlaks tehtud kahju kõrvaldamisel. Selles suhtes võetakse lõpliku otsuse tegemisel arvesse kõiki asjakohaseid ja nõuetekohaselt dokumenteeritud tõendeid.

Artikkel 20

Kiirendatud korras läbivaatamine

Mis tahes eksportijal, kelle ekspordi suhtes kehtib lõplik tasakaalustav tollimaks ja keda esialgse uurimise käigus ei uuritud eraldi muudel põhjustel kui komisjoniga koostööst keeldumise tõttu, on taotluse korral õigus asja kiirendatud korras läbivaatamiseks, et komisjon saaks selle eksportija jaoks viivitamata kehtestada tasakaalustava tollimaksu eraldi määra. Läbivaatamine algatatakse pärast nõuandekomiteega konsulteerimist ja pärast seda, kui ühenduse tootjatele on antud võimalus esitada oma arvamus.

Artikkel 21

Tagasimaksed

1. Olenemata artiklist 18 võib importija taotleda tasutud tollimaksude tagasimaksmist, kui on näidatud, et tasakaalustatavate subsiidiumide summa, mille alusel tollimakse maksti, on kas kaotatud või vähendatud tasemeni, mis on alla kehtiva tollimaksu taseme.

2. Tasakaalustavate tollimaksude tagasimaksmist taotledes esitab importija komisjonile taotluse. Taotlus esitatakse selle liikmesriigi kaudu, kelle territooriumil tooted vabasse ringlusse lubati, kuue kuu jooksul alates kuupäevast, mil pädevad ametiasutused lõplike maksmisele kuuluvate tollimaksude summa nõuetekohaselt kindlaks määrasid, või kuupäevast, mil tehti otsus ajutise tollimaksuna tagatiseks antud summad lõplikult sisse nõuda. Liikmesriigid edastavad taotluse viivitamata komisjonile.

3. Tagasimaksetaotlus loetakse tõendusmaterjaliga nõuetekohaselt varustatuks üksnes siis, kui see sisaldab täpset informatsiooni nõutud tasakaalustavate tollimaksude tagasimakstava summa

kohta ja kogu tollidokumentatsiooni, mis on seotud selle summa arvutamise ja maksimisega. Samuti peab see sisaldama tõendeid tasakaalustatavate subsiidiumide summa kohta vaatlusperioodil selle eksportija või tootja jaoks, kelle suhtes tollimaks kehtib. Juhul kui importija ei ole asjaomase eksportija ega tootjaga seotud ja selline informatsioon ei ole kohe kättesaadav või kui eksportija või tootja ei soovi seda importijale anda, peab taotlus sisaldama eksportija või tootja avaldust selle kohta, et tasakaalustatavate subsiidiumide summat on vähendatud või see on kaotatud, nagu käesolevas artiklis näidatud, ning et vastav tõendusmaterjal esitatakse komisjonile. Kui sellist tõendusmaterjali eksportijalt või tootjalt mõistliku aja jooksul ei saada, lükkatakse taotlus tagasi.

4. Komisjon otsustab pärast nõuandekomiteega konsulteerimist, kas ja millises ulatuses tuleks taotlus rahuldada, või ta võib igal ajal otsustada algatada vahepealse läbivaatamise, misjärel eeskirjadekohaste läbivaatamiste käigus saadud informatsiooni ja järeldusi kasutatakse selle kindlakstegemiseks, kas ja millises ulatuses tagasimaksmine on põhjendatud. Tollimaks tuleb harilikult tagasi maksta 12 kuu jooksul, mitte ühelgi juhul hiljem kui 18 kuu jooksul alates kuupäevast, mil tasakaalustava tollimaksuga maksustatud toote importija esitas nõuetekohase tõendusmaterjaliga varustatud tagasimaksetaotluse. Lubatud tagasimakse tuleks liikmesriigil harilikult teha 90 päeva jooksul alates eespool nimetatud otsuse tegemisest.

Artikkel 22

Üldsätted läbivaatamise ja tagasimaksete kohta

1. Artiklite 18, 19 ja 20 alusel toimetatud läbivaatamiste suhtes kohaldatakse artiklite 10 ja 11 vastavaid sätteid, välja arvatud tähtaegu käsitlevad sätted. Iga selline läbivaatamine peab toimuma kiiresti ja tuleb tavaliselt lõpule viia 12 kuu jooksul alates läbivaatamise algatamise kuupäevast.

2. Artiklite 18, 19 ja 20 kohased läbivaatamised algatab komisjon pärast konsulteerimist nõuandekomiteega. Kui läbivaatamine seda õigustab, tunnistab meetmete kehtestamise eest vastutav ühenduse asutus meetmed kehtetuks või jätab need kehtima vastavalt artiklile 18, või tunnistab need kehtetuks, jätab kehtima või teeb neisse muudatused vastavalt artiklitele 19 ja 20. Kui meetmed tunnistatakse kehtetuks üksikeksportijate suhtes, ent mitte riigi suhtes tervikuna, jääb menetlus selliste eksportijate suhtes edasi kehtima ja nende kohta võib uuesti uurimise algatada

asjaomase riigi suhtes käesoleva artikli alusel teostatud teistmise käigus.

3. Kui artikli 19 kohane meetmete läbivaatamine on meetmete kohaldamisaja lõpul, nagu see on määratletud artiklis 18, veel pooleli, uuritakse meetmeid ka artikli 18 sätete kohaselt.

4. Kui asjaolud ei ole muutunud, rakendab komisjon kõikides läbivaatamise või tagasimaksmise uurimistes, mida toimetatakse artiklite 18–21 alusel, sama metoodikat nagu tollimaksu kehtestamise põhjustanud uurimises, võttes kohaselt arvesse artikleid 5, 6, 7 ja 27.

3. Toodete kohta ei kehtestata artikli 24 lõike 5 alusel registreerimisnõuet ega meetmeid, kui neile on lisatud tollisertifikaat, kuhu on märgitud, et nende kaupade import ei kujuta endast kõrvalehoidmist. Sellise sertifikaadi võib importijale välja anda kirjaliku avalduse põhjal pärast luba, mis antakse komisjoni otsusega pärast nõuandekomiteega konsulteerimist, või nõukogu otsusega, millega kehtestatakse meetmed, ja see kehtib selles näidatud tähtaja jooksul ja tingimustel.

4. Käesoleva artikli sätteid ei takista kehtivate tollimaksualaste sätete tavapärasest kohaldamisest.

Artikkel 23

Kõrvalehoidmine

1. Kui esineb kehtivatest meetmetest kõrvalehoidmist, võib käesoleva määruse alusel kehtestatud tasakaalustavaid tollimaksu laiendada samasuguste toodete või nende osade kolmandatest riikidest tehtavale impordile. Kõrvalehoidmise all mõistetakse kolmandate riikide ja ühenduse vahelise kaubandusstruktuuri muutust, mis tuleneb tavast, protsessist või toimingust, millel ei ole muud piisavat põhjendust või majanduslikku õigustust peale tollimaksu kehtestamise, ja kui on tõendeid, et tollimaksu parandav mõju on samasuguste toodete hindade ja/või koguste tõttu ohustatud ning et samasuguse importtoote ja/või selle osade suhtes kehtib endiselt subsiidium.

2. Käesoleva artikli alusel algatatakse uurimine, kui taotlus sisaldab piisavalt tõendeid lõikes 1 sätestatud tegurite kohta. See algatatakse pärast nõuandekomiteega konsulteerimist komisjoni määrusega, millega antakse tolliasutustele ka korraldus nõuda impordi registreerimist artikli 24 lõike 5 kohaselt või nõuda tagatist. Uurimist toimetab komisjon, keda võivad abistada tolliasutused, ning see viiakse lõpule üheksa kuu jooksul. Kui lõplikult kindlakstehtud faktid õigustavad meetmete laiendamist, teeb seda nõukogu komisjoni ettepaneku põhjal lihthälteenamusega alates kuupäevast, mil artikli 24 lõike 5 kohaselt kehtestati registreerimise nõue või hakati nõudma tagatist. Käesoleva määruse asjakohaseid menetlussätteid, mis käsitlevad uurimise algatamist ja toimetamist, kohaldatakse käesoleva artikli alusel.

Artikkel 24

Üldsätted

1. Ajutised või lõplikud tasakaalustavad tollimaksud kehtestatakse määrusega ja neid nõuavad sisse liikmesriigid sellises ulatuses ja nende kriteeriumide alusel, nagu seal sätestatud on. Selliseid tollimaksu nõutakse sisse muudest impordi suhtes kehtivatest tollimaksudest, maksudest ja tasudest sõltumatult. Ühegi toote kohta ei või korrigeerida dumpinguvastane ja tasakaalustavad tollimaks, et korrigeerida üht ja sama dumpingust ja ekspordi subsideerimisest tulenevat olukorda.

2. Määrused, millega kehtestatakse ajutised või lõplikud tasakaalustavad tollimaksud, ning määrused või otsused, millega aktiveeritakse kohustusi või lõpetatakse uurimisi või menetlusi, avaldatakse *Euroopa Ühenduste Teatajas*. Sellised määrused ja otsused sisaldavad eelkõige – ning kohaselt konfidentsiaalse teabe kaitset arvestades – eksportijate nimesid, kui see on võimalik, või asjaomaste riikide nimesid, toote kirjeldust ning subsiidiumi ja kahju kindlakstegemise seotud faktide ja kaalutluste kokkuvõtet. Igal juhul saadetakse üks määruse või otsuse eksemplar teadaolevatele huvitatud pooltele. Käesoleva lõike sätteid kohaldatakse läbivaatamise suhtes *mutatis mutandis*.

3. Käesoleva määruse alusel võib vastu võtta erisätteid, eelkõige päritolureeglite ühismääratluse kohta, nagu see sisaldub nõukogu

12. oktoobri 1992. aasta määruses (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik. ⁽¹⁾

4. Ühenduse huvides võib käesoleva määruse alusel kehtestatud meetmed pärast nõuandekomiteega konsulteerimist komisjoni otsusega üheksaks kuuks peatada. Peatamist võib pikendada veel kõige rohkem ühe aasta võrra, kui nõukogu komisjoni ettepaneku põhjal lihthäälteenamusega nii otsustab. Meetmed võib peatada üksnes siis, kui turutingimused on ajutiselt sedavõrd muutunud, et oleks ebatõenäoline, et kahju peatamise tulemusena jätkuks, ning tingimusel, et ühenduse tootmisharule on antud võimalus esitada oma arvamus ja et see arvamus on arvesse võetud. Meetmed võib pärast konsulteerimist igal ajal ennistada, kui peatamise põhjus on lakanud olemast.

5. Komisjon võib pärast nõuandekomiteega konsulteerimist anda tolliasutustele korralduse võtta kohaseid meetmeid impordi registreerimiseks, et selle impordi suhtes saaks edaspidi alates registreerimise kuupäevast meetmeid kohaldada. Impordi registreerimisnõude võib kehtestada pärast ühenduse tootmisharu vastavat taotlust, mis sisaldab piisavat tõendusmaterjali, õigustamaks sellist sammu. Registreerimine algatatakse määrusega, milles näidatakse selle meetme eesmärk ning vajaduse korral ka võimaliku tulevase kohustuse prognoositav summa. Impordi registreerimise nõue kehtestatakse kõige rohkem üheksaks kuuks.

6. Liikmesriigid esitavad komisjonile iga kuu aruande uurimisel toodete ja selliste toodete impordi kohta, mille suhtes kehtivad meetmed, ning käesoleva määruse alusel sisse nõutud tollimaksusummade kohta.

Artikkel 25

Konsultatsioonid

1. Kõik käesolevas määruses ettenähtud konsultatsioonid, välja arvatud need, mis on sätestatud artikli 10 lõikes 9 ja artikli 11 lõikes 10, toimuvad nõuandekomitees, mis koosneb kõikide liikmesriikide esindajatest ja mille eesistuja on komisjoni esindaja. Konsultatsioonid toimuvad kohe pärast liikmesriigi taotlust või

komisjoni algatust ning igal juhul aja jooksul, mis võimaldab käesolevas määruses ettenähtud tähtaegadest kinni pidada.

2. Komitee tuleb kokku eesistuja kutsel. Eesistuja annab liikmesriikidele võimalikult kiiresti kogu asjakohase info.

3. Vajaduse korral võib konsultatsioon toimuda üksnes kirja teel; sellisel juhul annab komisjon sellest liikmesriikidele teada ning määrab aja, mille jooksul liikmesriigid saavad esitada oma seisukohad või nõuda suulist konsultatsiooni, mille eesistuja korraldab aja jooksul, mis võimaldab käesolevas määruses ettenähtud tähtaegadest kinni pidada.

4. Konsultatsioonid hõlmavad eelkõige järgmist:

- a) tasakaalustatavate subsidiumide olemasolu ja nende summa kindlaksmääramise meetodid;
- b) kahju olemasolu ja ulatus;
- c) põhjuslik seos subsideeritud impordi ja kahju vahel;
- d) meetmed, mis sellistes olukordades takistaksid või parandaksid tasakaalustatavate subsidiumide tõttu tekkinud kahju, ja nende meetmete võtmise viisid ning vahendid.

Artikkel 26

Kontrollkäigud

1. Komisjon korraldab kontrollkäike, kui ta peab seda vajalikuks, et uurida importijate, eksportijate, ettevõtjate, vahendajate, tootjate, kutseühingute ja -organisatsioonide dokumente ning kontrollida subsideerimise ja sellest tuleneva kahju kohta esitatud info õigsust. Nõuetekohase ja õigeaegse vastuse puudumise korral võib kontrollkäigu tegemata jätta.

2. Komisjon võib vajaduse korral teha uurimisi kolmandates riikides, kui asjaomased äriühingud selleks nõusoleku annavad ja kui komisjon uurimisest kõnealusele riigile teatab ning viimane ei esita uurimise suhtes vastuväiteid. Niipea kui asjaomased äriühingud on nõusoleku andnud, peaks komisjon päritolu- ja/või ekspordiriigile teatama külastatavate äriühingute nimed ja aadressid, kuhu kontrollkäik tehakse, ning kokkulepitud kuupäevad.

3. Asjaomastele äriühingutele tehakse teatavaks, mis laadi informatsiooni kontrollkäikude ajal kontrollida kavatakse ning mis laadi informatsiooni kontrollkäikude ajal edaspidi vajatakse, kuid see ei tohiks siiski välistada saadud teabega seotud üksikasjalikuma informatsiooni taotlemist uurimise ajal.

⁽¹⁾ EÜT L 302, 19.10.1992, lk 1. Määrust on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 82/97 (EÜT L 17, 21.1.1997, lk 1).

4. Lõigete 1, 2 ja 3 alusel toimuvate uurimiste ajal abistavad komisjoni ametnikud nendest liikmesriikidest, kes seda nõuavad.

Artikkel 28

Koostöösoovimatus

Artikkel 27

Valikuuring

1. Kui kaebuse esitajate, eksportijate, importijate, tooteliikide või tehingute arv on liiga suur, võib uurimine piirduda:

- a) põhjendatud hulga poolte, toodete või tehingutega, kasutades valiku ajal kättesaadava teabe põhjal statistiliselt õigeid valimeid; või
- b) suurima tüüpilise toodangu-, müügi- või ekspordimahuga, mida on nende käsutuses oleva aja jooksul võimalik uurida.

2. Poolte, tooteliikide või tehingute valik käesoleva artikli alusel jääb komisjoni ülesandeks, kuigi eelistatav on, kui valimid võetakse asjaomaste pooltega konsulteerides ja nende nõusolekul, tingimusel, et sellised pooled annavad endast teada ja teevad piisava informatsiooni kättesaadavaks kolme nädala jooksul alates uurimise algatamisest, võimaldamaks valida representatiivset valimit.

3. Kui kontrollimist on vastavalt käesolevale artiklile piiratud, arvutatakse sellest hoolimata individuaalne tasakaalustatava sub-siidiumi määr mis tahes eksportija või tootja puhul, keda ei ole algselt välja valitud, kuid kes esitab käesolevas määruses sätestatud tähtaja jooksul vajaliku teabe, välja arvatud juhul, kui eksportijate või tootjate arv on nii suur, et individuaalne kontrollimine oleks põhjendamatult koormav ning takistaks uurimise õigeaegset lõpetamist.

4. Kui on otsustatud valikuuringu kasuks ja kui mõned või kõik valitud pooled ilmutavad koostöösoovimatust, mis võib tõenäoliselt uurimise tulemustele olulist mõju avaldada, võib valida uue valimi. Kui aga endiselt esineb olulisel määral koostöösoovimatust või kui uue valimi valimiseks ei ole aega, kohaldatakse artikli 28 vastavaid sätteid.

1. Kui mõni huvitatud pool ei võimalda juurdepääsu vajalikule infole või ei esita vajalikku infot käesolevas määruses ettenähtud tähtaegade jooksul või märkimisväärselt takistab uurimist, siis võib nii negatiivsed kui positiivsed eel- või lõppotsused teha kasutada olevate faktide põhjal.

Kui selgub, et huvitatud pool on esitanud ebaõiget või eksitavat infot, siis jäetakse selline info arvesse võtmata ning võidakse teatud kasutamiseks kättesaadavatele faktidele.

Huvitatud pooltele tuleks koostööst keeldumise tagajärjed teatavaks teha.

2. Elektroonilises vormis vastamata jätmist ei loeta koostööst keeldumiseks, kui huvitatud pool näitab, et nõutav koostöövorm tooks kaasa ebaratsionaalse lisakoormuse või põhjendamatud lisakulud.

3. Huvitatud poole esitatud info tuleks siiski arvesse võtta ka siis, kui see ei ole igati täiuslik, kuid sellega seotud puudused ei tekita ülemääraste raskusi põhjendatud ja täpsete otsuste tegemisel, kui info esitatakse nõuetekohaselt õigel ajal ning on kontrollitav ning kui osapool on tegutsenud oma parimate võimaluste kohaselt.

4. Tõendite või info vastuvõtmata jätmise korral teatatakse selle põhjused viivitamata esitavale poolele ning antakse võimalus lisada kindlaksmääratud tähtaja jooksul täiendavad selgitused. Kui selgitusi peetakse ebapiisavaks, siis selliste tõendite või info tagasilükkamise põhjused avalikustatakse ning avaldatakse trükitud otsustes.

5. Kui asjaolude kindlakstegemine, sealhulgas tasakaalustatavate sub-siidiumide summa kindlakstegemine tugineb lõike 1 sätetele, sealhulgas kaebuses sisalduvale infole, siis tuleb seda asjakohaselt ning uurimise tähtaegu arvesse võttes kontrollida muude, võimaluse korral sõltumatute kättesaadavate allikate alusel, nagu näiteks avaldatud hinnakirjad, impordi ja tollitulu ametlik statistika, või muudelt huvitatud pooltelt uurimise ajal saadud teabe alusel.

6. Kui huvitatud pool ei tee koostööd või teeb koostööd osaliselt ning kõnealust asjakohast infot seetõttu ei anta, võib tulemus olla kõnealusele osapoolle vähem soodne kui koostöö puhul.

Artikkel 29

Konfidentsiaalsus

1. Ametivõimud käsitlevad asjakohase põhjendatuse korral konfidentsiaalsena igasugust infot, mis on laadilt konfidentsiaalne (näiteks info, mille avalikustamine annaks konkurendile märkimisväärse eelise või millel oleks oluliselt kahjustav mõju infoandjale või isikule, kellelt infoandja info sai) või mida uurimise osalisel on konfidentsiaalsel alusel saanud.

2. Konfidentsiaalset infot edastavad huvitatud pooled on kohustatud esitama sellise info mittekonfidentsiaalse kokkuvõtte. Nimetatud kokkuvõtted peavad olema piisavalt üksikasjalikud ning võimaldama vajalikul määral aru saada konfidentsiaalsena esitatud info sisust. Erakorralistel asjaoludel võivad pooled teatada, et selline teave ei võimalda kokkuvõtte tegemist. Selliste erandlike asjaolude puhul tuleb esitada põhjendused, miks kokkuvõtte tegemine ei ole võimalik.

3. Kui otsustatakse, et konfidentsiaalsusetootlus ei ole õigustatud, ning kui infoandja kas ei soovi infot avalikustada või ei luba seda üldises või kokkuvõtlikus vormis avaldada, võib kõnealuse info jätta arvesse võtmata, kui asjakohaste allikate abil ei ole info õigustatult võimalik nõuetekohaselt tõestada. Konfidentsiaalsusetootlusi ei tohi suvaliselt tagasi lükata.

4. Käesolev artikkel ei takista ühenduse asutusi avalikustamast üldist infot ja eriti põhjendusi, millele tuginevad käesoleva määruse alusel vastuvõetud otsused, või tõendusmaterjali, millele ühenduse asutused toetuvad, kui seda on vaja kõnealuste põhjenduste selgitamisel menetluste käigus. Sellise avaldamise puhul tuleb arvesse võtta asjaomaste osapoolte õigustatud huvi, et ei avaldataks nende äri- ja riigisaladusi.

5. Nõukogu, komisjon, liikmesriigid ega nende ametnikud ei tohi ilma infoandja eriloata avaldada mitte mingisugust käesoleva määrusega seoses saadud infot, mille konfidentsiaalset käsitlemist infoandja on nõudnud. Komisjoni ja liikmesriikide vahel vahetatavat infot, artikli 25 alusel peetud konsultatsioonidega või artikli 10 lõikes 9 ja artikli 11 lõikes 10 kirjeldatud konsultatsioonidega seotud infot ega ühenduse asutuste ja liikmesriikide sisedokumente ei tohi avalikustada, kui see ei ole käesolevas määruses sätestatud erijuhtudel ette nähtud.

6. Käesoleva määrusega seoses saadud infot kasutatakse ainult sel eesmärgil, milleks seda nõuti.

Artikkel 30

Avalikustamine

1. Kaebuse esitajad, importijad, eksportijad ja neid esindavad ühendused ning päritolu- ja/või ekspordiriik võivad taotleda selliste oluliste faktide ja kaalutlustega seotud üksikasjalike andmete avalikustamist, mille alusel ajutised meetmed kehtestati. Avalikustamise taotlus esitatakse kirjalikult kohe pärast ajutiste meetmete kehtestamist ning avalikustamine toimub kirjalikult nii kiiresti kui võimalik.

2. Lõikes 1 nimetatud pooled võivad taotleda selliste oluliste faktide ja kaalutluste lõplikku avalikustamist, mille alusel kavatakse soovitada lõplike meetmete kehtestamist või uurimise või menetluse lõpetamist ilma meetmeid kehtestamata, kusjuures erilist tähelepanu pööratakse selliste faktide ja kaalutluste avalikustamisele, mis erinevad ajutiste meetmete puhul kasutatutest.

3. Lõpliku avalikustamise taotlus adresseeritakse komisjonile kirjalikult ja see peab laekuma ajutise tollimaksu kohaldamise puhul hiljemalt üks kuu pärast kõnealuse tollimaksu kehtestamise avaldamist. Kui ajutist tollimaksu ei ole kehtestatud, antakse pooltele võimalus taotleda lõplikku avalikustamist komisjoni poolt seatud tähtaja jooksul.

4. Lõplik avalikustamine toimub kirjalikult. Avalikustamine toimub konfidentsiaalse info kaitsmise vajadust nõuetekohaselt arvesse võttes nii kiiresti kui võimalik ning tavaliselt hiljemalt üks kuu enne lõpliku otsuse tegemist või komisjoni ettepanekut lõpliku otsuse tegemiseks artiklite 14 ja 15 kohaselt. Kui komisjonil ei ole võimalik teatavaid asjaolusid ega seisukohti kõnealusel ajal avalikustada, siis avalikustatakse need esimesel võimalusel. Avalikustamine ei piira komisjoni või nõukogu võimaliku hilisema otsuse kohaldamist, aga kui nimetatud otsus toetub teistsugustele faktidele ja kaalutlustele, siis avalikustatakse need nii kiiresti kui võimalik.

5. Märkusi, mis esitatakse pärast lõplikku avalikustamist, võib arvesse võtta ainult juhul, kui need esitatakse komisjoni poolt iga

juhtumi kohta eraldi seatava aja jooksul, mille pikkus on vähemalt 10 päeva, kusjuures arvesse võetakse küsimuse kiireloomulisust.

Artikkel 31

Ühenduse huvid

1. Otsus selle kohta, kas ühenduse huvid nõuavad sekkumist, peaks põhinema kõigi huvide, sealhulgas sisemaise tootmisharu ning kasutajate ja tarbijate huvide hindamisel tervikuna; käesoleva artikli alusel tehakse otsus üksnes siis, kui kõigile pooltele on lõike 2 alusel antud võimalus teha oma seisukohad teatavaks. Sellisel uurimisel pööratakse erilist tähelepanu vajadusele kaotada kahjustava subsideerimise kaubandust moonutav mõju ja taastada tõhus konkurents. Leitud subsideerimise ja kahju põhjal kindlaksmääratud meetmeid ei või kohaldada, kui ametiasutused võivad kogu esitatud informatsiooni põhjal selgesti järeldada, et selliste meetmete kohaldamine ei ole ühenduse huvides.

2. Et ametiasutustel oleks kindel alus kõikide vaadete ja kogu info arvessevõtmiseks selle üle otsustamisel, kas meetmete kehtestamine on ühenduse huvides või mitte, võivad kaebuse esitajad, importijad ja neid esindavad ühendused, kasutajate esindajad ja tarbijaid esindavad organisatsioonid tasakaalustava tollimaksu alase uurimise algatamise teates näidatud tähtaja jooksul endast teatada ja komisjonile informatsiooni anda. Info või selle kokkuvõtte tehakse kättesaadavaks teistele käesolevas lõikes nimetatud pooltele ja neil on õigus sellele vastata.

3. Pooled, kes on toiminud kooskõlas lõikega 2, võivad taotleda, et nad ära kuulataks. Taotlused rahuldatakse, kui need on esitatud lõikes 2 sätestatud tähtaja jooksul ja kui neis on näidatud põhjused, miks need pooled tuleks ühenduse huvides ära kuulata.

4. Pooled, kes on toiminud kooskõlas lõikega 2, võivad esitada arvamusi mis tahes kehtestatavate ajutiste tollimaksude kohaldamise kohta. Arvamused peavad laekuma ühe kuu jooksul alates selliste meetmete kohaldamisest, et neid arvesse võetaks, ning arvamused või nende kokkuvõtted tehakse kättesaadavaks teistele pooltele, kellel on õigus arvamustele vastata.

5. Komisjon tutvub põhjalikult nõuetekohaselt esitatud informatsiooniga ja uurib, mil määral see on representatiivne, ning edastab analüüsi tulemused koos oma arvamusega nõuandekomiteele. Komisjon võtab igas oma ettepanekus, mis on tehtud artiklite 14 ja 15 alusel, arvesse komitee esitatud seisukohtade tasakaalu.

6. Pooled, kes on toiminud kooskõlas lõikega 2, võivad taotleda, et faktid ja kaalutlused, mille põhjal lõplik otsus tõenäoliselt tehakse, tehakse neile kättesaadavaks. Selline informatsioon tehakse kättesaadavaks niipalju kui võimalik ning see ei piira komisjoni või nõukogu hilisema võimaliku otsuse kohaldamist.

7. Informatsiooni võetakse arvesse üksnes siis, kui seda toetab tegelik tõendusmaterjal, mis kinnitab selle tõesust.

Artikkel 32

Tasakaalustavate tollimeetmete ja mitmepoolsete meetmete vaheline suhe

Kui importtoote suhtes kehtestatakse vastumeetmed, mis on kehtestatud pärast subsiidiumide lepingu vaidluste lahendamise korra rakendamist, ning kui sellised meetmed on kohased tasakaalustavate subsiidiumide põhjustatud kahju kõrvaldamiseks, tuleb kõik kõnealuse toote tasakaalustavad tollimaksud viivitamata peatada või vajaduse korral kehtetuks tunnistada.

Artikkel 33

Lõppsätted

Käesoleva määruse sätted ei välista kohaldamast:

- a) ühenduse ja kolmandate maade vahel sõlmitud kokkulepetes kehtestatud erieeskirju;
- b) ühenduse põllumajandussektorit käsitlevaid määrusi ning nõukogu 6. detsembri 1993. aasta määrust (EÜ) nr 3448/93, millega nähakse ette teatavate põllumajandussaaduste töötlemisel saadud kaupadega kauplemise kord, ⁽¹⁾ glükoosi ja laktoosi käsitlevat 29. oktoobri 1975. aasta määrust (EMÜ) nr 2730/75 ⁽²⁾ ning ovoalbumiini ja laktalbumiini ühist kaubandussüsteemi käsitlevat 29. oktoobri 1975. aasta määrust (EMÜ) nr 2783/75; ⁽³⁾ käesolev määrus täiendab nimetatud

⁽¹⁾ EÜT L 318, 20.12.1993, lk 18.

⁽²⁾ EÜT L 281, 1.11.1975, lk 20. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 2931/95 (EÜT L 307, 20.12.1995, lk 10).

⁽³⁾ EÜT L 282, 1.11.1975, lk 104. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 2916/95 (EÜT L 305, 19.12.1995, lk 49).

määrusi ning näeb ette erandeid sätetest, mis välistavad tasa kaalustavate tollimaksude kohaldamist;

- c) erimeetmeid juhul, kui need ei ole vastuolus GATTis ettenähtud kohustustega.

Määruse (EÜ) nr 3284/94 kehtetuks tunnistamine ei piira siiski selle alusel algatatud menetluste kehtivust.

Kõiki viiteid määrusele (EMÜ) nr 2423/88 ja (EÜ) nr 3284/94 tõlgendatakse vajaduse korral viidetena käesolevale määrusele.

Artikkel 34

Olemasolevate õigusaktide ja üleminekumeetmete kehtetuks tunnistamine

Määrus (EÜ) nr 3284/94 tunnistatakse kehtetuks.

Artikkel 35

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub selle *Euroopa Ühenduste Teatajas* avaldamise päeval.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Luxembourg, 6. oktoober 1997

Nõukogu nimel

eesistuja

J. POOS

I LISA

EKSPORDISUBSIIDIUMIDE SELGITUSLOEND

- a) Äriühingule või tootmisharule sõltuvalt eksporditegevusest antavad valitsuse otsesed subsiidiumid.
- b) Valuuta mitteloovutamise süsteem või muu samalaadne tegevus, mis hõlmab ekspordipreemia andmist.
- c) Valitsuse poolt või tema korraldusel eksportsaadetiste riigisisese veo ja prahtimise eest soodsamate tasumäärade kehtestamine kui omamaiste saadetiste puhul.
- d) Valitsusprogrammide kaudu valitsuse või valitsusasutuste poolt otsene või kaudne imporditud või omamaiste toodete või teenuste andmine ekspordikaupade tootmiseks kasutamiseks tingimustel, mis on soodsamad kui samasuguste või otseselt konkureerivate toodete või teenuste andmine kasutamiseks kaupade tootmiseks omamaiseks tarbimiseks, kui need tingimused on (toodete puhul) soodsamad kui nende eksporditajatele maailmaturul kaubanduslikult kättesaadavad. ⁽¹⁾
- e) Eriomaselt ekspordiga seotud täielikud või osalised vabastused, soodustused või edasilükkamised otseste maksude ⁽²⁾ või sotsiaalmaksete suhtes, mida tööstus- või kaubandusettevõtted on maksnud või mis neil tuleb maksta. ⁽³⁾
- f) Otseste maksude baasi väljaarvutamisel otseselt ekspordi või eksporditegevusega seotud spetsiaalsete mahaarvatiste lubamine üle selle määra, mis on lubatud omamaiseks tarbimiseks mõeldud toodangu puhul.
- g) Kaudsetest maksudest ⁽²⁾ vabastused või nendealased soodustused eksporditoodete tootmisel ja jaotamisel suuremal määral, kui omamaiseks tarbimiseks müüdüd samasuguste toodete tootmisel ja jaotamisel.
- h) Vabastused, soodustused või edasilükkamised seoses esmaetapi kumulatiivsete kaudsete maksudega ⁽²⁾ kaupadelt või teenustelt, mida kasutatakse eksporditoodete tootmisel, mis ületavad vabastusi, soodustusi või edasilükkamisi seoses samasuguste esmaetapi kumulatiivsete kaudsete maksudega toodetelt või teenustelt, mida kasutatakse omamaiseks tarbimiseks müüdavate samasuguste toodete tootmisel tingimusel, et eksporditoodete puhul võib siiski teha vabastusi, soodustusi või edasilükkamisi seoses esmaetapi kumulatiivsete kaudsete maksudega isegi siis, kui omamaiseks tarbimiseks müüdüd samasuguste toodete puhul ei ole tehtud vabastusi, soodustusi ega edasilükkamisi, juhul kui esmaetapi kumulatiivseid kaudseid makse on võetud eksporditoodete tootmisel tarbitud sisenditelt (arvestades maha hariliku kaonormi). ⁽⁴⁾ Seda punkti tuleb tõlgendada kooskõlas II lisas sisalduva juhendiga sisendite tarbimise kohta tootmisprotsessis.
- i) Impordimaksude ⁽²⁾ osalised või täielikud tagastamised suuremal määral kui eksporditoodete tootmisel tarbitud imporditud sisenditele määratud maksude puhul (arvestades maha hariliku kaonormi) tingimusel, et teatavatel juhtudel võib äriühing imporditud sisendite asemel siiski kasutada teatavas koguses omamaiseid sisendeid, mis on

⁽¹⁾ Mõiste "kaubanduslikult kättesaadav" tähendab, et valiku tegemine kodumaiste ja imporditud toodete vahel ei ole piiratud ja sõltub ainult kaubanduslikest kaalutlustest.

⁽²⁾ Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- *otsesed maksud* – maksud palgalt, kasumilt, intressidelt, renditasult, autoritasult ja kõigilt muudelt sissetulekutelt ning kinnisvaramaks,
- *impordimaksud* – tariifid, tollimaksud ja teised rahalised maksed, mida ei ole käesolevas märkuses mujal loetletud ja mida võetakse impordikaupadelt,
- *kaudsed maksud* – müügi-, aktsiisi-, käibe-, VAT-, frantsiisi-, tempel-, võõrandamis-, lao- ja seadme-, piiri- ja kõik muud maksud, välja arvatud otsesed maksud ja impordimaksud,
- *esmaetapi kaudsed maksud* – maksud, mida võetakse toote valmistamisel otseselt või kaudselt kasutatavatelt kaupadelt ja teenustelt,
- *kumulatiivsed kaudsed maksud* – mitmeetapilised maksud, mida võetakse pärastise maksu krediteerimise mehhanismi puudumisel, kui ühel tootmisetapil maksustatavaid kaupu või teenuseid kasutatakse järgmisel tootmisetapil,
- *maksusoodustused* – hõlmab maksude tagastamist või vähendamist,
- *soodustused või tagastamised* – hõlmab täielikku või osalist impordimaksudest vabastamist või nende edasilükkamist.

⁽³⁾ Edasilükkamine ei pea endast kujutama ekspordisubsiidiumi, kui võetakse näiteks asjakohast intressimaksu.

⁽⁴⁾ Punkti h ei kohaldata käibemaksu süsteemide puhul ning piirimaksu täpsustamise puhul nende asemel; ülemääraste soodustuste probleemi käibemaksu puhul on käsitletud üksnes punktis g.

võrdsed imporditud sisenditega ja millel on nendega sama kvaliteet ja omadused, et saada kasu käesolevast sättest, kui import ja vastavad eksporditehingud toimuvad mõlemad vastuvõetava aja jooksul, mis ei ületa kahte aastat. Käesolevat punkti tuleb tõlgendada kooskõlas II lisas sisalduva juhendiga sisendite tarbimise kohta tootmisprotsessis ja kooskõlas III lisas sisalduva juhendiga asendamise puhul kasutatavate tagastussüsteemide tunnistamise kohta ekspordisubsiidiumideks.

- j) Valitsuste (või valitsuste kontrollitavate eriasutuste) antavad ekspordikrediidi garanteerimise või kindlustusprogrammid, kindlustus- või garantiiprogrammid eksporttoodete maksumuse tõusu vastu või vahetuskursiriski programmid selliste preemiamäärade eest, millest ei piisa programmide pikaajaliste tegevuskulude ja kahjude katmiseks.
- k) Valitsuste (või valitsuste kontrollitavate ja/või valitsuste hallatavate eriasutuste) antavad ekspordikrediidid, mille intressimäär on väiksem kui see, mida nad tegelikult peaksid maksma selliselt rakendatud vahendite eest (või peaksid maksma, kui nad laenaksid rahvusvahelisel kapitaliturul sama tähtajaga ja teiste krediitingimustega ning samas vääringus kui kõnealune ekspordikrediit), või nende poolt eksportijate või rahandusasutuste tehtud kõigi või osa kulutuste katmine, mis tehti krediitide saamisel ning ulatuses, milles neid kasutatakse ekspordikrediidi tingimuste oluliste eeliste tagamisel.

Kui aga WTO liige osaleb ametliku ekspordikrediidi alases rahvusvahelises kohustuses, kuhu 1. jaanuaril 1979 kuulus vähemalt kaksteist WTO algliiget (või järgnevas kohustuses, mille need algliikmed on vastu võtnud), või kui WTO liige tegelikult kohaldab asjakohase kohustuse intressimäära, ei peeta ekspordikrediiti, mis on vastavuses nende sätetega, ekspordisubsiidiumiks.

- l) Kõik muud eelarvelised maksed, mis moodustavad ekspordisubsiidiumi GATT 1994 XVI artikli tähenduses.

II LISA

JUHEND SISENDITE TARBIMISE KOHTA TOOTMISPROTSESSIS ⁽¹⁾

I

1. Kaudsete maksude vähendamise süsteemid võimaldavad vabastusi, soodustusi või edasilükkamisi seoses esmaetapi kumulatiivsete kaudsete maksudega, mida võetakse eksporditava toote valmistamisel kasutatavatel sisenditelt (arvestades maha hariliku kaonormi). Samamoodi võimaldavad tagastamissüsteemid teha soodustusi või tagastusi seoses impordimaksudega, mida võetakse eksporditava toote valmistamisel tarbitud sisenditelt (arvestades maha hariliku kaonormi).
2. I lisa "Ekspordisubsiidiumide selgitusloendi" punktides h ja i on viidatud terminile "eksporditava toote valmistamisel tarbitud sisendid". Vastavalt punktile h võivad kaudsete maksude vähendamissüsteemid kujutada endast ekspordisubsiidiumi määral, mil nad võimaldavad esmaetapi kumulatiivsete kaudsete maksudega seotud vabastusi, soodustusi või edasilükkamisi suuremas summas kui tegelikud maksud, mida võetakse eksporditava toote valmistamisel tarbitud sisenditelt. Vastavalt punktile i saavad tagastamissüsteemid kujutada endast ekspordisubsiidiumi määral, mil nad põhjustavad impordimaksudega seotud soodustamist või vähendamist suuremas summas, kui tegelikult võetakse eksporditava toote valmistamisel tarbitud sisenditelt. Mõlemas punktis on tingimuseks seatud hariliku kaonormi mahaarvestamine järeldustes, mis puudutavad eksporditava toote valmistamisel tarbitud sisendeid. Punktis i on sätestatud ka asendamine, kui see on asjakohane.

II

3. Kui vastavalt käesolevale määrusele toimetatava tasakaalustava tollimaksu uurimise raames kontrollitakse, kas sisendeid tarbitakse eksporditoodete tootmiseks, peab komisjon üldjuhul toimima järgmiselt.
4. Kui väidetakse, et kaudsete maksude vähendamise- või tagastamissüsteem kujutab endast subsiidiumi kaudsete maksude või eksporditava toote valmistamisel tarbitud sisendite impordimaksude liigse vähendamise või liigse tagastamise tõttu, peaks komisjon üldjuhul kõigepealt kindlaks tegema, kas ekspordiriigi valitsus omab ja kohaldab mingit eksporditoote valmistamisel tarbitavate sisendite laadi ja koguse kontrollimise süsteemi või menetlust. Kui tehakse kindlaks, et sellist kontrollisüsteemi või -menetlust kohaldatakse, peaks komisjon seejärel üldjuhul uurima seda süsteemi või menetlust, et näha, kas see on põhjendatud ja tõhus seatud eesmärgi saavutamiseks ning põhineb ekspordiriigi üldtunnustatud äritavadel. Komisjon võib pidada vajalikuks kooskõlas artikli 26 lõikega 2 korraldada teatavaid praktilisi katseid, et kontrollida teavet või veenduda, et süsteemi või menetlust kohaldatakse tõhusalt.
5. Kui ei ole sellist kontrollisüsteemi või -menetlust, kui see ei ole põhjendatud või kui see on sisse seatud ja seda peetakse põhjendatuks, kuid leitakse, et seda ei kohaldata või ei kohaldata tõhusalt, peaks ekspordiriik korraldama edasise kontrolli tegelikult kasutatavate sisendite põhjal, tegemaks kindlaks, kas on esinenud liigmakseid. Kui komisjon on seda vajalikuks pidanud, toimetatakse edasist uurimist kooskõlas lõikega 4.
6. Komisjon peaks üldjuhul käsutama sisendeid füüsiliselt inkorporeerituna, kui neid sisendeid kasutatakse tootmisprotsessis ja need on eksporditootes füüsiliselt olemas. Sisend ei pea lõpptootes olema samal kujul, kui tootmisprotsessi sisenedes.
7. Eksporditoote valmistamisel tarbitud teatava sisendi koguse kindlakstegemisel võetakse üldjuhul arvesse harilikku kaonormi ning sellist kadu tuleb üldjuhul käsitada eksporditoote tootmisel tarbituna. Mõiste "kadu" tähendab

⁽¹⁾ Tootmisprotsessis tarbitud sisendid on füüsiliselt inkorporeeritud sisendid, tootmisprotsessis kasutatud energia, kütus ja õli ning katalüsaatorid, mida tarbitakse nende kasutamisel eksporditoote saamiseks.

antud sisendi niisugust osa, millel pole tootmisprotsessis iseseisvat funktsiooni, mida ei tarbita eksporttoote valmistamisel (sellistel põhjustel nagu ebatõhusus) ja mida seesama tootja ei taasta, kasuta ega müü.

8. Kui komisjon määrab, kas väidetav kaonorm on harilik, peab ta üldjuhul vajalikul määral arvesse võtma tootmisprotsessi, ekspordiriigi tootmisharu keskmisi kogemusi ja muid tehnilisi tegureid. Komisjon peab meeles pidama, et tähtis on küsimus, kas ekspordiriigi võimuorganid on põhjendatult välja arvutanud kao suuruse, kui seda suurus tahetakse kasutada tolli- või muu maksu vähendamisel või soodustuste tegemisel.

III LISA

**JUHEND ASENDAMISE PUHUL KASUTATAVATE TAGASTUSSÜSTEEMIDE TUNNISTAMISE KOHTA
EKSPORDISUBSIIDIUMIDEKS**

I

Tagastussüsteemid võimaldavad hüvitada või tagastada impordimakse nendelt sisenditelt, mida tarbitakse teise toote tootmisprotsessis, kui see eksporditoode sisaldab omamaiseid sisendeid, millel on sama kvaliteet ja samad tunnused nagu asendatud importsisenditel. Vastavalt I lisa punktile i võivad asendamise puhul kasutatavad tagastussüsteemid kujutada endast ekspordisubsiidiumi määral, mil nende tulemusena tagastatakse suurem summa kui impordimaks, mis algselt võeti imporditud sisenditelt, mille suhtes nõutakse tagastamist.

II

Kui vastavalt käesolevale määrusele tehtava tasakaalustava tollimaksu uurimise raames uuritakse millist tahes asendamise puhul kasutatavat tagastussüsteemi, peab komisjon üldjuhul toimima järgmiselt:

1. I lisa punktis i on määratud, et omamaised sisendid võivad asendada imporditud sisendeid eksporditoote tootmisel, kui need sisendid on võrdses koguses ning kui nende kvaliteet ja tunnused on samad kui asendatud importsisenditel. Tähtis on kontrollisüsteemi või -menetluse olemasolu, sest see võimaldab ekspordiriigi valitsusel tagada ja näidata, et sisendite kogus, mille suhtes nõutakse tagastamist, ei ületa samalaadsete eksporditoodete kogust mis tahes kujul ja et impordimakse ei tagastata rohkem, kui algselt kõnealustelt imporditud sisenditelt on võetud.
2. Kui väidetakse, et asendamise puhul kasutatav tagastussüsteem kujutab endast subsiidiumi, peab komisjon üldjuhul kõigepealt kindlaks tegema, kas ekspordiriigi valitsus omab ja kohaldab kontrollisüsteemi või -menetlust. Kui tehakse kindlaks, et sellist süsteemi või menetlust kohaldatakse, peab komisjon seejärel üldjuhul uurima seda kontrollimenetlust, et näha, kas see on põhjendatud ja tõhus seatud eesmärgi saavutamiseks ning põhineb ekspordiriigi üldtunnustatud äritavadel. Sel määral, mil tehakse kindlaks, et menetlus vastab antud kontrollile ja seda rakendatakse tõhusalt, eeldatakse, et subsiidiumi ei ole. Komisjon võib pidada vajalikuks korraldada vastavalt artikli 26 lõikele 2 teatavaid praktilisi katseid, et kontrollida teavet või veenduda, et kontrollimenetlust kohaldatakse tõhusalt.
3. Kui ei ole sellist kontrollimenetlust, kui see ei ole põhjendatud või kui see on sisse seatud ja seda peetakse põhjendatuks, kuid leitakse, et seda tegelikult ei kohaldata või ei kohaldata tõhusalt, võib subsiidium olla olemas. Sellistel juhtudel peaks ekspordiriik korraldama edasise kontrolli tegelike asjaspuutuvate tehingute põhjal, et teha kindlaks, kas on esinenud liigmakseid. Kui komisjon seda vajalikuks peab, toimetatakse edasist uurimist kooskõlas punktiga 2.
4. Asjaolu, et on olemas asendamise puhul toimuva tagastamise säte, mille alusel eksporditajatel lubatakse valida teatavaid importsaadetisi, mille suhtes võib nõuda tagastamist, ei loeta iseenesest subsiidiumi andmiseks.
5. Ülemäärane impordimaksude tagastamine I lisa punkti i tähenduses loetakse asetleidvaks siis, kui valitsused maksavad intressi mis tahes summade eest, mida makstakse tagasi tagastussüsteemide alusel määral, mil intressi on tegelikult makstud või tuleb maksta.

IV LISA

(Käesolevas lisas taasesitatakse põllumajanduslepingu 2. lisa. Kõiki mõisteid ja väljendeid, mis on siin määratlemata ja mis ei ole selgituseta mõistetavad, tuleb tõlgendada nimetatud lepingu kontekstis.)

OMAMAINE TOETUS: VÄHENDAMISKOHUSTUSTEST VABASTAMISE ALUS

1. Omamaised toetusmeetmed, mille suhtes taotletakse vähendamiskohustustest vabastamist, peavad vastama põhinõudele, et neil puudub üldse või on vähesel määral kaubandust kahjustav mõju või mõju tootmisele. Järelikult peavad kõik meetmed, mille suhtes taotletakse vabastamist, vastama järgmistele põhikriteeriumidele:

a) kõnesolev toetus (kaasa arvatud valitsuse saamatajäänud tulu) antakse eelarveliste valitsusprogrammide kaudu, mis ei sisalda ülekandeid tarbijatelt,

ning

b) kõnesolev toetus ei mõju hinnatoetuse andmisena tootjale,

pluss allpool kirjeldatud poliitikapõhised kriteeriumid ja tingimused.

Riiklikud teenusprogrammid

2. Üldteenused

Seda liiki poliitika hõlmab kulutusi (või saamatajäänud tulu) programmidele, mis pakuvad teenuseid või eeliseid põllumajandusele või maakogukonnale. Sinna ei kuulu otsemaksed tootjatele või töötajatele. Need programmid, mis sisalduvad järgnevas nimekirjas, kuid ei piirdu sellega, peavad vastama punktis 1 esitatud üldkriteeriumidele ja allpool kirjeldatud poliitikapõhiste kriteeriumidele:

a) uurimistöö, kaasa arvatud üldine uurimistöö, keskkonnaprogrammidega seotud uurimistöö ja teatud toodetega seotud uurimisprogrammid;

b) kahjurite ja haiguste tõrje, kaasa arvatud üldised ja tooteomased kahjurite ja haiguste tõrje meetmed, nagu varase hoiatuse süsteemid, karantiin ja likvideerimine;

c) koolitusteened, kaasa arvatud nii üld- kui ka erikoolitus;

d) teabelevi- ja nõustamisteened, kaasa arvatud teabe ja uurimistöö tulemuste tootjate ja tarbijateni jõudmise hõlbustamise vahendid;

e) inspekteerimisteened, kaasa arvatud üldinspekteerimisteened ja teatud toodete inspekteerimine tervishoiu, ohutuse, sortimise või standardimise eesmärgil;

f) turundus- ja reklaamiteened, kaasa arvatud turuinfo, teatud toote alane nõustamine ja reklaam, kuid välja arvatud kulutused lähemalt määratlemata otstarbeks, mida müüjad saaksid kasutada müügihinna alandamiseks või mis võiks anda ostjatele otsest majanduslikku kasu; ning

g) infrastruktuuriteened, sealhulgas elektrivõrk, teed ja muud transpordivahendid, turu- ja sadamarajatised, veevarustus, tammid ja kuivendussüsteemid ning keskkonnaprogrammidega seotud infrastruktuuritööd. Kõigil juhtudel tuleb kulutused suunata üksnes kapitaalehituste varustamiseks või rajamiseks, siia hulka ei saa lugeda talurajatiste subsideeritud varustamist, kui need ei ole seotud üldkasutatava kommunaalteenuste võrguga. See ei või hõlmata sisendite või tegevuskulude subsideerimist ega sooduskasutusmaksu.

3. Riigivaru loomine toiduainetega kindlustamiseks ⁽¹⁾

Kulutused (või saamatajäänud tulu) seoses toodete varude kogumise ja hoidmisega, mis moodustavad riigi õigusaktidega määratud toiduainetega kindlustamise programmi lahutamatu osa. See võib hõlmata riigiabi toodete eraladustamise kui sellise programmi osa tarbeks.

Varude hulk ja kogumine peab vastama varem kindlaksmääratud eesmärgile, mis on seotud ainult toiduainetega kindlustamisega. Varude kogumis- ja jaotamisprotsessi finantseerimine peab olema selgesti arusaadav. Riik ostab toiduaineid antud ajal kehtivate turuhindadega ja müüb toiduainetega kindlustamise varudest ei toimu madalama hinnaga, kui on vastava kvaliteediga kõnesoleva toote antud ajal kehtiv siseturuhind.

4. Omamaine toiduabi ⁽²⁾

Kulutused (või saamatajäänud tulu) seoses omamaise toiduabi andmisega puudust kannatavatele elanikkonnakihtidele.

Toiduabi saamise õigus tuleb kindlaks teha selgete kriteeriumide põhjal, mis on seotud toitumislaste eesmärkidega. Sellist abi antakse abivajajatele toiduainete otsese jaotamisena või niisuguste vahendite andmisena õigustatud saajatele, mis võimaldab neil osta toitu turu- või subsideeritud hinnaga. Riik ostab toiduaineid kehtivate turuhindadega ning abi finantseerimine ja haldamine peab olema selgesti arusaadav.

5. Otsemakset tootjatele

Otsemaksete (või saamatajäänud tulu, kaasa arvatud mitterahaliste maksete) kaudu tootjatele antav abi, mille puhul taotletakse vähendamiskohustusest vabastamist, peab vastama punktis 1 esitatud põhikriteeriumidele ja punktides 6–13 esitatud erikriteeriumidele, mis kehtivad otsemakse üksikliikide puhul. Kui vähendamisest vabastamist taotletakse mõne muu olemasoleva või uut liiki otsemakse puhul, mida ei ole määratud punktides 6–13, siis peab see vastama lisaks punktis 1 mainitud üldkriteeriumidele ka punkti 6 kriteeriumidele b–e.

6. Toodanguga sidumata sissetulekutoetus

- Selliste maksete saamise õigus määratakse kindlaks selgete kriteeriumide alusel, nagu sissetulek, tootja- või maaomanikustaatus, tootmistegurite kasutamine või tootmistase määratud ja fikseeritud baasperioodil.
- Selliste maksete suurus ei ole ühelgi antud aastal seotud tootmise liigi ega mahuga (kaasa arvatud kariloomade arv), millega tootja tegeleb ükskõik millisel aastal pärast baasperioodi, ega põhine nendel.
- Selliste maksete summa ei ole ühelgi antud aastal seotud omamaiste ega rahvusvaheliste hindadega, mis kehtivad mis tahes tootmise suhtes, millega tegeldakse ükskõik millisel aastal pärast baasperioodi, ega põhine nendel.
- Selliste maksete suurus ei ole ühelgi antud aastal seotud tootmistegurite kasutamisega ükskõik millisel aastal pärast baasperioodi, ega põhine sellel.
- Selliste maksete saamiseks ei nõuta mingit tootmist.

7. Valitsuse finantsosalus tulukindlustuse ja puhastulu kindlustamise programmides

- Selliste maksete saamise õigus määratakse kindlaks saamatajäänud tuluga, arvestades ainult põllumajandusest saadavat tulu, mis ületab 30 % keskmisest kogutulust või sellele vastavast puhastulust (välja arvatud samast

⁽¹⁾ Käesoleva lisa punktis 3 loetakse käesoleva punkti sätetele vastavaks arengumaade toiduainetega kindlustamise riigivaruprogramme, mis toimivad arusaadavalt ja mida teostatakse kooskõlas ametlikult avaldatud objektiivsete kriteeriumide või juhistega, sealhulgas programme, mille raames toiduainevarusid toiduainetega kindlustamise eesmärgil soetatatakse ja jaotatakse kindlate hindadega eeldusel, et soetushinna ja välise võrdlushinna vahet arvestatakse toetuse liitmääras.

⁽²⁾ Käesoleva lisa punktides 3 ja 4 loetakse toiduainetega varustamist subsideeritud hinnaga, et mõõdukate hindadega regulaarselt rahuldada arengumaade vaeste linna- ja maaelanike vajadust toiduainete järele, käesoleva punkti sätetele vastavaks.

või sarnastest kavades saadud maksed) eelneva kolme aasta jooksul või eelneva viieaastase perioodi kolme aasta keskmisest, välja arvatud kõige kõrgem ja kõige madalam näitaja. Igal nendele tingimustele vastaval tootjal on õigus saada selliseid maksed.

- b) Selliste maksetega kompenseeritakse kuni 70 % tootja saamatajäänud tulust sellel aastal, kui tal on õigus hakata saama niisugust abi.
- c) Kõikide selliste maksete suurus sõltub ainult tulust; see ei ole seotud tootja realiseeritud toodangu liigi ja mahuga (kaasa arvatud kariloomade arv) ega sellise toodangu suhtes kehtiva omamaise või rahvusvahelise hinnaga ega kasutatud tootmisteguritega.
- d) Kui tootja saab samal aastal maksed käesoleva punkti ja punkti 8 alusel (loodusõnnetusabi), peab selliste maksete kogusumma olema väiksem kui 100 % tootja kogu saamatajäänud tulust.

8. *Loodusõnnetusabimaksud (tehtud otse või valitsuse finantsosaluse kaudu saagi kindlustamise kavades)*

- a) Selliste maksete saamise õigus tekib ainult pärast seda, kui valitsusorganid on ametlikult tunnistanud, et loodusõnnetus või samalaadne õnnetus (kaasa arvatud haiguspuhangud, kahjurite järsk levik, tuumaõnnetused ja sõda kõnealuse liikme territooriumil) on juhtunud või kestab, ning see määratakse tootmiskadudega, mis ületavad 30 % keskmisest toodangust kolme eelneva aasta jooksul või eelneva viieaastase perioodi kolme aasta keskmisest, välja arvatud kõige kõrgem ja kõige madalam näitaja.
- b) Õnnetusjärgseid maksed rakendatakse ainult seoses tulu, kariloomade (kaasa arvatud loomade veterinaarabiga seotud maksed), maa ja teiste tootmistegurite kadudega, mis on tekkinud loodusõnnetuse tõttu.
- c) Maksetega ei kompenseerita rohkem kui kadude korvamisega seotud kogukulutused ja nendega ei nõuta ega määratleta tulevase tootmise liiki ega mahtu.
- d) Õnnetuse ajal tehtud maksed ei ületa kriteeriumis b määratletud edasise kahju vältimiseks või leevendamiseks vajalikku summat.
- e) Kui tootja saab samal aastal maksed käesoleva punkti ja punkti 7 alusel (tulukindlustuse ja puhastulu kindlustamise kavad), siis peab maksete kogusumma olema väiksem kui 100 % tootja kogukadudest.

9. *Tootjate pensioniprogrammide kaudu antav struktuurilise kohanemise toetus*

- a) Selliste maksete saamise õigus määratakse kindlaks selgete kriteeriumide abil programmides, mille eesmärk on hõlbustada turustatavate põllumajandussaaduste tootmisega tegelevate isikute siirdumist pensionile või mittepõllumajanduslikele tegevusaladele.
- b) Maksete tingimuseks on, et saajad lõpetavad täielikult ja lõplikult turustatavate põllumajandussaaduste tootmise.

10. *Tootmisvahendite vähendamise programmide kaudu antav struktuurilise kohandamise toetus*

- a) Selliste maksete saamise õigus määratakse kindlaks selgete kriteeriumide abil programmides, mille eesmärk on kõrvaldada maa või teised vahendid, kaasa arvatud kariloomad, turustatavate põllumajandussaaduste tootmisest.
- b) Maksete tingimuseks on maa kõrvaldamine turustatavate põllumajandussaaduste tootmisest vähemalt kolmeks aastaks ning kariloomade puhul loomade tapmisest või kindlast lõplikult realiseerimisest.
- c) Maksed ei nõua ega täpsusta sellise maa ega teiste vahendite alternatiivset kasutusviisi, mis hõlmab turustatavate põllumajandussaaduste tootmist.
- d) Maksed ei ole seotud tootmise liigi ega mahuga ega ka omamaiste või rahvusvaheliste hindadega, mis kehtivad tootmisse jäänud maad ja muid vahendeid kasutava tootmise suhtes.

11. *Investeeringuabi kaudu antav struktuurilise kohandamise toetus*

- a) Selliste maksete saamise õigus määratakse kindlaks selgete kriteeriumide abil riiklikes programmides, mille eesmärk on abistada tootjate tegevuse rahalist või füüsilist ümberstruktureerimist reageeringuna struktuurilise halvemuse objektiivsele ilmnemisele. Selliste programmidega hõlmatuse õigus võib põhineda ka põllumajandusmaa taaserastamise selgelt määratletud riiklikul programmil.
- b) Selliste maksete summa ei ole ühelgi antud aastal seotud tootmise liigi ega mahuga (kaasa arvatud kariloomade arv), millega tootja tegeleb ükskõik millisel aastal pärast baasperioodi, ega põhine neil ning sõltub ainult kriteeriumis *e* sätestatust.
- c) Selliste maksete summa ei ole ühelgi antud aastal seotud omamaiste ega rahvusvaheliste hindadega, mis kehtivad mis tahes tootmise suhtes, millega tegeldakse ükskõik millisel aastal pärast baasperioodi, ega põhine nendel.
- d) Makseid tehakse ainult sellise aja jooksul, mis on vajalik realiseerimaks investeeringut, milleks need on ette nähtud.
- e) Maksed ei volita ega määra mitte mingil viisil saajaid tootma teatud põllumajandussaadusi, välja arvatud nõudmine mitte toota mõnda konkreetset saadust.
- f) Maksed on piiratud summaga, mis on vajalik struktuurilise halvemuse kompenseerimiseks.

12. *Keskonnaprogrammidel põhinevad maksed*

- a) Selliste maksete saamise õigus määratakse selgelt määratletud riikliku keskkonna- või looduskaitseprogrammi osana ning selle tingimuseks on valitsusprogrammist tulenevate eritingimuste, sealhulgas tootmismeetodite ja sisenditega seotud tingimuste täitmine.
- b) Maksete summa on piiratud lisakulutuste või saamatajäänud tuluga, mis johtuvad valitsusprogrammi täitmisest.

13. *Piirkondlikel toetusprogrammidel põhinevad maksed*

- a) Selliste maksete saamise õigus piirduv ebasoodsate piirkondade tootjatega. Iga selline piirkond peab olema selgelt piiritletud geograafiline ala, millel on määratletud majandus- ja haldusidentiteet ja mida peetakse ebasoodsaks seaduses või määrustes selgelt väljendatud erapooletute ja objektiivsete kriteeriumide alusel, mis näitavad, et piirkonna raskused tulenevad enamast kui ajutistest asjaoludest.
 - b) Selliste maksete summa ei ole ühelgi antud aastal seotud tootmise liigi ega mahuga (kaasa arvatud kariloomade arv), millega tootja tegeleb ükskõik millisel aastal pärast baasperioodi, ega põhine nendel muul viisil kui selle tootmise vähendamise mõttes.
 - c) Selliste maksete summa ei ole ühelgi antud aastal seotud omamaiste ega rahvusvaheliste hindadega, mis kehtivad mis tahes tootmise suhtes, millega tegeldakse ükskõik millisel aastal pärast baasperioodi, ega põhine nendel.
 - d) Makseid võivad saada ainult abikõlblike piirkondade tootjad, ent need peavad olema üldiselt kättesaadavad kõigile tootjaile sellistes piirkondades.
 - e) Kui toetus on seotud tootmisteguritega, sooritatakse maksed kahaneval määral kõnesoleva tootmisteguri lävetasemest kõrgemal.
 - f) Maksed on piiratud lisakulutuste või saamatajäänud tuluga, mis on seotud põllumajandustootmisega määratud piirkonnas.
-